

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لەبەر ئەوە گەلی باروهر

نووسینی

خوا ئیخۆشبوو مامۆستا نجم الدین طه

چاپی یه کهم

۱۹۹۷ - ۱۴۱۸

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

- * له بهر هه مه گانی باوهر *
- * نووسینی: مامۆستای خوالیخۆشبوو سید نجم الدین طه *
- * چاپی یه کهم ۱۴۱۸ ک / ۱۹۹۷ ز *
- * تیراژ (۲۰۰۰) دانه *
- * مافی چاپ پارێزراوه بو (ناوهندی رۆشنبیری) *
- * ژمارهی سپاردن ۲۱۱ سالی ۱۹۹۷ *
- * چاپخانهی وهزارهتی پهرومرده / ههولێر *

چه ند وشه يه کی پيويستا

له سالی ۱۹۶۲ و له وکاته دا که منی فامم کرده وه، خومم له کوری حوجره وه،
فهقی و، مه دره سهی شهرعی دا دی یه وه، هر له و ساله دا که دهستم کرد به
(ئلف و بئی) له خزمه تی باوکی به ریزمدا، حوجره که ی زیاتر له ۱۵ فهقی تی
بوو، که هریه که یان له پله یه کی تایبه تیدا بوو.

به لئی، باوکی خوالیخوشبووم ماندوونه ناسانه و بۆ ماوه ی ۴۸ سال له ته مه نی
پیروزی پر به ره که تی له خزمه تی په یامی پر شکوی ئیسلامدا بوو.

کۆرپو کۆبوونه وه کانی جمه ی ده مات له قوتابییانی قوتابخانه ی قورئان هیچ
کاتیکیشی به فیرو نه ده داو هر مه مووی له خزمه تی موسلماناندا بوو، به ریگی
وانه وتنه وه، پیگه یانندی ماموستایانی دوارپۆژو، ناموژگاری کردنی موسلمانان و،
هاوبه شی کردنیان له خوشی و، ناخوشیدا و چاره سه ری کنیشه کانیان.

ئه م سه رقالی یه ی وای لئی کردبوو که متر بیر له بواری نووسین و دانان بکاته وه،
مه تا له سه ره تای هشتاکاندا، هستی کرد که ئه م بواره ش که نالیکی گرنکه و
پیویسته به گویره ی توانا کاری تیا بکریت، بویه هر له و سالانه وه مه تا پۆژی
وه فاتی به یاناو به یین نووسینی بووه، هندیکیان به شیوه ی کتیب و هندیکی
تریش له شیوه ی فه توای شهرعی له مه سه له جۆراوجۆره کاندا، هندیکی
تریش به شیوه ی وتار (مقاله).

ئه مه و سه ره رای سه دان خوتبه ی پۆژانی مه نی که هر مه مووی نووسراونه ته وه.
ئه م کتیبه ی به رده ست (له به ره مه کانی باوه ر) یه کیکه له و به ره مه به پیژانه ی
که خوالیخوشبوو له ژياندا زۆر دلی پیی خوش بوو و حه زی ده کرد به چاپ
بگات، به لام به داخه وه به هوی چند هۆکاریکه وه ئه و کاره ئه نجام نه درا.
پشت به خوی گه وره مه ول ده ده یین (به گویره ی توانا) مه موو به ره مه کانی به
چاپ بگه یه نین، مه تا پۆجی خوالیخوشبوو له به هه شتی به ریندا پیی شاد ببیت و
موسلمانانیش سوودی لئی وه ریگرن (إنشاء الله).

عبدالله نجم الدین

سلیمانی حوزه ییرانی ۱۹۹۷

پیشہ کسی

به ناوی خواہی به خشندهی میهره بان

سوپاس وستایشی هه تاهه تایی بۆ پهروه ردگار..
دروودو سلاوی بی پایان بۆ سهر گیانی پیغه مبهری خوا، ههروه ها بۆ سهر
گیانی پاکی یاران وشوینکه وتووانی به گشتی..
له بهرئه وهی تائیتا کتیپیک به ناوی (به رهه مه کانی باوه) به زمانی
کوردی زگماگیمان چاپ نه کراوه و گهرچی منیش خۆم به تاکه سواری نه و
مهیدانه نازانم، به لام له سهر داواکاری چه ند برایه ک، به یارمه تی خوا
گه و ره به نیازم باسیک بنووسم به ناوی (له به رهه مه کانی باوه)
وده یخه مه پیش چاوی خوینده وارانسی گه له کم و داواکارم له کم
و کوری یه کانم چاویوشیم لی بکه ن و داوای لی خوش بوونم له پهروه ردگار بۆ
بکه ن.

سوپاس وستایشی هه تاهه تایی بۆ پهروه ردگاری میهره بان.

دانه ر
هه له بجه نه یلوی ۱۹۸۴

شوینه وارو به ره مه کانی باوهر

گه وره ترین شت له سهر زهوی دا ئاده میزاده، گرنگترینی ئەندامه کانیسی دلیه تی، به نرخترین شتی ناو دلش ئیمان و پروایه...!
 که واته رینومایی کردنی مروّف بو ئیماندارای گه وره ترین نیعمه تی خوایه،
 (يٰمُنونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا، قُلْ لَا تَمُنُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلْإِيمَانِ)
 (الحجرات/۱۷).

واته: (ئهی محمد) منهت ده کهن به سهرتا که موسلمان بوون، توش بلی منه تم به سهردا مه کهن، به لکو خوا منهت به سهرتاندا ئەکات که رینومایی کردوون بو ئیمان هتیا ن.

(ئیمان) یش ته نها ئەوه نی یه که به زمان دانی پیا بنیین و به دل باوهرمان بییت و ئیتر هیچ شوینه وارو به ره میکی نه بییت، به لکو ئیمان ئەوه یه دلت پر له بیرو باوهر بییت و ئەو باوهره یشته نیشانه کانی تی اتدا دهر بکه ویت و شوینه وارو کانی به دی بکریت، ههروه کو چۆن خۆر که له ئاسماندا دهر کهوت پوناکی یه که ی دهر ده که ویت، یان گولیک له باخچه یه کدا ده بیته هۆی بو ئندار کردنی باچه که.

یه که م شت له شوینه وارو نیشانه کانی ئیمان ئەوه یه که خواو پیغه مبه رمان له هه موو شتیگ وه کو که سیگ زیاتر خوش بویت و شوینه واری ئەو خوشه ویستی یه ش دهر بکه ویت له قسه و کرده وه کانماندا، ته ماشای گفتارو کرده وه کانت بکه ئە گهر شوینه واری خوشه ویستی که سیکی تری تیدا به دی کرا جگه له خواو پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) ئەوا مانای وایه ئەو ئیمان له ق ودانه مه زراوه. (قل إن کان آبائکم و أبنائکم و إخوانکم و أزواجکم و عشیرتکم و أموال إقترفتموها و تجارة تخشون کسادها و مساکن ترضونها أحب الیکم من الله و رسوله و جهاد فی سبيله فتربصوا حتی یأتی الله بأمره و الله لا یهدی القوم الفاسقین) (توبه/۲۴)

واته: پیا ن بلی ئە گهر باوک و کو رو براو ژن و هۆزبان، یان ئەو مالهی که په ی داتان کردووه و ئەو بازرگانی یه ی ترستان لی هی هیه (که بشکی و ره و اجی نه مینی) و ئەو کوشک و خانووانه ی دلتان پی یان خوشه، ئە گهر ئە مانه تان له لا خوشه ویست تر بییت له خواو پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) و تیکۆشان له

رېځی خوادا، نهوا چاوه پروان بن تا فرمان وسزای خواتان بو دیت، خوای گه وره
رېنومایی نهو که سانه ناکات که له سنووری نایین لاده دن.

په یوه ندی په وشت به بیروباوه په وه

کرده وه و په وشتی مرؤف پیشانده ری بیروباوه په که یه تی، نه گه ر خاوه نی
بروایه کی چاک وپاک بوو نهوا کرده وه کانیشی چاک وپه سه ندو دامه زراوه .
خونه گه ر وانه بوو نهوا کرده وه کانیشی خراب وناپه سه ند نه بی.
له به رنه وه ی بیروباوه ری (یه کتاپه رستی) پیویستی یه کی گرنکه بو مرؤف
تا کو که سیتی خوی پی ته و او بکات و مرؤفایه تی خوی پی ده رببریت، پیغه مبه ری
خوشه ویستمان (صلی الله علیه و سلم) کاری گه شه پیدانی نهو بروایه بوو له دلی
موسلماناندا، چونکه چه که ره کردنی نهو بروایه ده بیته هوی ناراسته کردنی
مرؤفه کان بو چاکه کاری و په وشت به رزی به هه موو جوړه کانی یه وه .
باوه پ، وه ک دره ختیکی به رداری هه مه وهرزه وایه و مرؤفی باوه رداریش له
چاکه و خیر به ولاوه هیچی تری تیدا درناکه ویت.

له به ره مه کانی نیمان

بنگومان به ره مه کانی نیمان زوره، لیره دا ناماژه بو هه ندیکیان ده که یین:
ناشکرایه هه رکاتی مرؤف خوی ناسی، نه گه ر نهو ناسینه له ریگه ی عه قل
وژیبری یه وه بیت نهوا نهو خواناسی یه به ره مه مدارو به که لک ده بیت
وشوینه واره کانیشی درده که ویت.

له و به ره مانه ش نه مانه ن:

یه که م: نازاد بوونی ناده میزاد له په رستی له به ندایه تی کردنی به نده کان.
نهمه ش به وه به رپا ده بیت که مرؤف باوه ری دامه زراو بیت له سه ر نه وه ی
که ته نها خوی گه وره مرؤف وزینده وه رو گیانداران پوزی ده دات وده یانژی به نیت،
هر نه ویشه نه گه ر بیه ویت هر گیانداریک.. یان مرؤفیک ده مرینیت.. به رز
ده کات ... نزم ده کات... زیانی لی ده دات... سوودی پی ده گه یه نیت... جا که

مرؤف به م چه شنه باوه پری دامه زراو بیوو نیتر به ندایه تی به نده ناکات، با نه و
به نده یه پیغه مبه ریش بنی (صلی الله علیه و سلم) ههروه کو خوای گه وره
پیغه مبه ری خو شه ویستمان (صلی الله علیه و سلم) فیر ده کات که بلینت (قل لا
أملك لنفسی نفعاً ولا ضراً إلا ما شاء الله، ولو كنت أعلم الغیب لاستکثرت من الخیر
وما مسنی السوء إن أنا إلا نذیر وبشیر لقوم یؤمنون) (الأعراف/ ۱۸۸)

واته: پنیان بلنی (نه ی محمد) منیش به نده یه کم خوای گه وره به پیغه مبه ری
ره وانه ی کردووم بق سهر ئیوه و نه و سپارده به م له نه ستق دایه، ده سه لاتم نی یه
هیچ قازانجیک به خوم بگه یه نم و نایشتوانم هیچ زیانیک له خوم دور بخه مه وه
جگه له وه ی که خوای گه وره ده یه ویت. من که ستیکم (علم الغیب) نازانم، خق
نه گه ر بمزانیا یه نه و ا خیر و بیری خوم زور ده کردو زیان و نار به حه تیم له خوم
دور ده خسته وه، من ته نها ترستنه رو مژده ده ریکم له لایه ن په روه ریکاره وه بق
ئیوه.

له مه وه تی ده گه بن که جگه له په روه ریکاره هیچ که سینک هیچی به ده ست
نی یه. له به رنه وه خوای گه وره مرؤفی بزگار کرد له په رستنی مرؤفه کانی تر یان
شته کانی تر. بزگاری کرد له دیلی و زورداری سته مکاران و خوانه ناسان، نه وه ی
که ده بیته کۆسپ له سهر که وتنی مرؤفدا بریتی یه له مل که چ کردن بق زورداران،
جا نایا نه و زورداری یه هر جوریک بیت له جوره کانی سته م، بق نمونه:
زورداری سیاسی فه رمانره واکان، زورداری (کهنوتی) پیاوانی نایینی گاور
وجوله که.

(ابو موسی) (خوای لی بازی بیت) ده لیت: (که کۆچمان کرد و چووین بق
لای نه جاشی پاشای حه به شه، قوره یشی یه کان دوو پیاوی بلیمه ت و قسه زانیان
به دیاری یه کی چاکه وه نارد بق لای پاشاو پی یان گوت:

-قوره یشی یه کان ئیمه یان ناردووه بق خزمه تان تا پیتان رابگه یه نین نه م
کۆمه له هاتوون و په نایان بق هیناون تا دالده یان بده ن، چونکه له نایینی
باوویا پیری خو یان لایانداوه و نه یشه اتوونه ته سهر نایینی تو، جا به لکو ته سلیم
به ئیمه یان بگه نه وه.

(ابو موسی) نه لیت: ناردی به شوین ئیمه شدا، ئیمه ش چووین بق لای پاشا،
(عمری کوری عاص) لای راستی یه وه دانیشتبوو، (عبدا لله ی کوری په بیعه) ش
له لای چه پی یه وه و قه شه کانیش به ریز دانیشتبوون.

(عمرو عبدا لله) به پاشایان گوت: ئیستا دوو که س دینه لات به لام کړنوشت
بق نابهن. گه یشتن، قه شه کان گوتیان:

- کړنوش بهرن.

+ (جه عفری کوری نه بو طالب) نوینه ری نئمه بوو، گوتی: نئمه کړنوش جگه له خوا بؤ که سی تر نابهین!

له م نمونه یه وه تی ده گهین که برپا به خوابوون مروّف سهر بهرز ده کات وفیتری بویری ونازایی ونازادی ده کات، چاوو دل وده روونیان پر بو له نوری خوښه ویستی خوایی.

دوهه م: نه ترسان له مردن وگه شه کردنی گیانی بویری و خو به خت کردن، له پیناو سهر که وتنی ناین دا...، چونکه برپا بوون به خوا دلنیای ده کات له وهی که ته مه ن و گیانی مروّف به دست خوایه و کاتی ته او بوونیشی له لای نه و دیاری کراوه و چوونه ناو جهنگ ته مه نی مروّف که م ناکاته وه و به دانیشتنیش له ناو مالدا ته مه ن زیاد ناکات، چه نده ها که س له سهر جیگه مردن و چه ندانی تریش له گهر مه ی جهنگدا دهر باز بوون، (وما کان لفس أن تموت إلا بإذن الله کتاباً مؤجلاً) (آل عمران/ ۱۴۵)

واته: هیچ خاوه ن دهر روونیک به بی فرمانی خوا گیانی دهر ناچیت و بو هر گیان دهر چوونیک کاتی تاییه تی دیاری کراوه و له لای خوا نووسراوه و هر گیز پیشکه وتن و دواکه وتنی نی به.

له بهر هه مه کانی نه م برپا یه سهر که وتنی موسلمانان کان بوو له جهنگه کانی (به در، نوحود، خنده ق، حو طین... و هتد)

له بهر هه مه کانی بی برپا ییش بؤ نمونه: تیک شکانی (۱۵۰) ملیون که س له بهر انبه ر نیو ملیون جوله که دا له سالی ۱۹۶۷ دا، هر نه م هو یه شه سهری به هه زاران ملیون موسلمان کز کردوه له بهر انبه ر نه و کاره ناله بارانه ی جوله که ده یکات دژ به موسلمانان له یه که می (قبلتین) و سیته می (حرمین)، چونکه موسلمانان برپا که یان به و پاده یه نییه نازایه تیان ببیته پالنه ری خو به خت کردن له پیناو تیکو شانی نیسلامی.

باشترین چه ک باوه رپه و تا موسلمانانیش خاوه نی نه و چه که بن یان بووین سهر که وتنیان به دست هیناوه و ده بیتنن.

سیته م: له بهر هه مه کانی باوه ر نه وه یه که باوه ر دار دلنیایه له وهی که رۆزی ته نها به دست خوایه و به شی هر که سیک دیاری کراوه، جا هه ول بدات یان نا، (وما من دابة فی الأرض إلا علی الله رزقها یعلم مستقرها و مستودعها کل فی کتاب مبین) (هود/ ۶)

واته: هیچ گیانداریک نییه له سهر زهوی دا که خوی گه وره پوزی نه دات
ونه زانیت له کوئی وه وچون پیئی ئه گات، هه موو ئه مانه په یوه ندی به خوی
که وره وه هه یه و لای ئه و نووسراوه و ناشکرایه.

ئه م خاله له هر که سیکدا بوو له چروکی وړژدی و ته ماع بازی و تیرنه خوری
پزگاری ده بیت، هه روه ها ئه و که سه به خه سه له ته کانی به خشنده گی و ده ست
پاکی و نه فس به رزی ده پازیته وه، ده بیت به که سیک که ئومیدی چاکه ی لی
بکریت و له خراپه ی نه ترسیت. چونکه هه ندی که س لای هه ندی که س
خوشه و یستن له ترسی ئه وه ی که خراپه یان له به ران به ر نه کریت له لایه ن
ئه وانه وه.

له کاتی جهنگی (ته بووک) دا پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) فه رمانی دا به
موسلمانان که هر که سه و به پیئی توانا پیتاک و کومه ک ببه خشیت بو
پیکستن و ئاماده کردنی سوپای موسلمانان، یه کیک له یاران پیغه مبه ر (صلی
الله علیه و سلم) پرسی له (ابوبکر) (خوی لی پازی بیت): چیت به جیهیشتووه
بو مناله کانت؟

فه رموی: (خو او پیغه مبه ری خوا...)

به لی، کاتیک موسلمان گه یشته ئه و ئاسته له باوه ردا په زیلی ناکات و چه ز
ده کات زورترین و باشترین شتیان بو به جی به یلایت که ئه ویش ته نها (خو او
پیغه مبه ره (صلی الله علیه و سلم)) چونکه خوا خوی ئه و ماله ی پی داوه و پیئی
خوشه له ریگه ی خوا دا خه رچی بکاته وه تا کو جیکه که ی به باشتر بو پر
بکاته وه، ئیتر ناترسیت له تیاچوونی گیان و خه رج بوونی سامان!

چواره م: دل ئارامی و ئاسووده یی:

هه رکاتی دل ئارام بوو، ئیتر دل په راوکیئی نامینئی، هه ست به تامی شیرینی
یه قین ده کات، ئازاو خوگره له کاتی روودانی کو سپ و ته نگانه ی سه خندا،
دلنیا به که خوی گه وره خاوه نی گه وره ترین ده سه لاته و هه ر ئه ویشه خاوه نی
هه موو شتیک و هه رگیز له پزگار کردنی به نده چاکه کانی بی ئاگا نییه. (هو الذي
أنزل السکینه فی قلوب المؤمنین لیزدادوا ایمانا مع ایمانهم) (الفتح/٤).

(واته: په روه ردار ئه و خوی به که دل ئارامی و ئاسووده یی به خشیه به
باوه رداران تا کو ئیمانیا ن قایم تر و به ریا ن زیاتر بیت) هه ر ئه م خه سه له ته بوو
وای له موسلمانان کرد که خوگر بن له ژیر ئه و هه موو زه بروزه نگ
وناره چه تیانه ی هاته ریگه یان له ئازاردانی لاشه یی و ده روونی، ده ربه ده رکردن،

.... هتد. چونکه د لئنا بوون که خوای گه وره دهرگای خیروخویشیان لی ده کاته وه و سرکه وتنیان پی ده به خشیت.

(اللہ ولی الذین آمنوا یخرجهم من الظلمات الی النور والذین کفروا اولیاءهم الطاغوت یخرجونهم من النور الی الظلمات، اولئک أصحاب النار هم فیها خالدون) (البقرة/ ۲۵۷).

واته: خوا ناگاداری موسلمانانه، ریگه یان پی نیشان د ه دات، له تاریکی به کانی بزگاریان ده کات ونه یان خاته پووناکی به وه، نه وانی تریش (طاغوت) ه کانی رابه ریانن وله پووناکی به وه به ره و تاریکی به کانیان ده به ن.

له م نایه ته دا (ظلمات) به کو هاتووه و (نور) به تاک، چونکه ریگه ی ناسووده ی هه ردوو دنیا ته نها به ک ریگه ی پووناکه که (نیمان) ه، به لام ریگه کانی گومرایی وشه رو بی بروایی زورو هه مه چه شنهن و به (ظلمات) ناویان هاتوه.

له و تاریکی یانه ش وه کو: تاریکی ناره زووه کانی، دوودلی، گومرایی... هتد، نه م تاریکی یانه کاتیک دلی مروّف داگیر نه که ن که پووناکی نیمان تیدا نه ما... مروّف له په یامی خوایی لای دا، پیازو به رنامه ی ده ستکردی هه لبرارد، فه رمانی له که سیکی تره وه وه رگرت جگه له پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) نه وانه ش ناکامیان دیاره (اولئک أصحاب النار هم فیها خالدون).

پینجه م: به رزبوونه وه ی هیزی مه عنه وی مروّف:

باوه ردار هه ست ده کات که به ستراره ته وه به په روه ردگاریکی بالاده سته وه، سه رچاوه ی هه موو خیروخویشی به که، جا نه گه ر مروّف پابه ند بیت به و خوا به وه نه و ده بیته خاوه نی گه وره ترین هیزی مه عنه وی ونابیتته دیلی ناره زووه کانی وله کو یلایه تی ماده بزگاری ده بیت، ته نها نامانجی دنیا نابیت، هه ول د ه دات بو جی به جی کردنی کاری باش، خزمه تی گه له که ی ده کات، له به رنه وه یشه که له هر شوینیکدا خوای گه وره باسی (نیمان) بکات به دوا ی دا باسی کرده وه ی چاک ده کات به پی ی نه و نیمان، چونکه نیمان بنچینه و قه دی دره خته که به و کرده وه کانی لق و پوپه کانیه تی. (ان الذین آمنوا وعملوا الصالحات یهدیهم ربهم الیما نهم) (یونس/ ۹).

واته: نه وانه ی نیمانیا ن هه یه و کرده وه ی چاکه ده کات، خوای گه وره ری نومایان ده کات به هوی نیمان که یانه وه.

دیاره که سیک خوا ری نومای بیت هیچ خیریکی له ده ست ناچیت، غه مبار نابیت، چونکه دلی ری نومای کراوه به ره و راستی (ومن یؤمن بالله یهدی قلبه)

(انتخابن/۱۱). هر كه سيكيش دلى روشن بى دهرک به پاستى وناپاستى يه كان دهكات وسهرلى شتواو نابيت.

شه شه م: ژيانى خوشى و كامه رانى:

جگه له خيرو خوشى قيامت، ته نها موسلمان ده توانيت له م دنيايه دا خوش بژى، چونكه خوا خوى رينومايى كردووه وكوسپه كانى لابر دووه و له پووى سامانه وه نه وه ندهى پى ده دات كه به شى سه فهره كه ي بكات وپه كى نه كه ويت. (من عمل صالحا من ذكر او اثنى وهو مؤمن فلنجينه حياة طيبة ولنجزينهم اجرهم باحسن ما كانوا يعملون) (النمل/۹۷).

واته: هر كه سيك كرده وهى چاك بكات (ئافره ت-پياو) به مهرجيك خاوه نى برپا بيت نه وا له دنيا دا به خوشى ده ژينين وبه باشتريش له كرده وه كانى دنياى دا پاداشتى ده دهنه وه.

بروادارى مایه ي خوش گوزه رانى يه، پاداشت دانه وه يش نيعمه تيكي تره، چاكثر پاداشت دانه وه نه وه هر ته واو نابيت.

باوه ردار له په نجه رو كه ي سامانه وه ناروانيتته به خته وه رى، چونكه جگه له وه يش دل به ندى به خواو پابه ندى به به رنامه كه ي وخوبه ندى به موسلمانانه وه سه رچاوه ي به خته وه رى يه.

هروه ها ئاسووده يي خيزان وپه روه رده ي منال و... هتد، سامان وماليش ته نها يه كيكه له هو كاره كانى به ختيا رى وه موو شتيك نييه، بگره جارى وا هيه ساماندارى ده بيتته هو ي شپرزهي به خته وه رى وخوش گوزه رانى يه كه ي به تايبت نه گه ر باوه رو ته قواى له گه لدا نه بيت.

هه ولدان بو خوشى ژيانى دنيا پتويسته له سه ر موسلمانان ونه وه ش نه ك له پاداشتى دواپوژى كه م ناكاته وه به لكو زيادى دهكات.

عه ره به كان... پيش ئيسلام ودواى ئيسلام بوونيان.

نه ك هر عه ره به كان به لكو تيكراي مروقه كان پيش ئيسلام له ژيانى كي ناره حه ت ودوور له شارستانيتى دا ده ژيان، كرنووشيان بو بته كان ده برد، ئاستى

زانباری و مؤشیری له وپه پری نزمی دابوو، ئایینه که یان هیچ که لکی پی نه که یاندن وشوینه واریکی دیاری نه بوو له سهر ئاکارو په وشته کانیا، بریایان و ابو که خوا ئەم بوونه وهره ی دروست کردوو و پاشان فه رامۆشی کردوو و سپاردوو یه تی به و داروبه رده ی ئەوان دهیپه رستن...!

یان سپاردوو یه تی به چند که سیکن که بوونه ته پاشاو میر به سه ریانه وه. له و پوانگه یه وه بوچوونیا و ابو که ئەوان خاک و ئاوو پۆزی دابهش ده که ن به سهر خه لکی دا... پزیم ویاساو هه موو کاروباریکی گشتی و تایبه تی به ده ست ئەوانه. بریابوونیا به خوا زیاتر نه بوو له و ئاسته که مه ی له میژوو تی گه یشتبوون...! له بهر ئەوه نه یانده زانی جیاوازی چی یه له نیوان خوی دروستکه رو به دی هیته ری گهردوون وه ستایه کی دروستکه ری کۆشک و ته لاره که یان، پرسیار کردنیا بۆ ههردوو لایه نه که هه مان وه لام بوو.

- کئی ئەم بالاخانه و کۆشکه کۆنه ی دروست کردوو؟

- کئی ئەم گهردوونه ی دروست کردوو؟!

ئەوانیش له وه لامدا ده یانگوت: فلانه پاشای ولات، که ته مه ن وسه رده می ده سه لاتی رابوردوه، له بهر ئەوه نه ته ترسان له و پاشایه و په ییره وی یاساکانی وفرمانه کانیا نه ده کرد، بریای ئەوانیش ئاو بوو.

ده یانگوت: خوا ئاسمانه کان وزه وی دروست کردوو، ئیتر بی ئەوه ی لی ی بترسن، یان بیپه رستن، ئایینه که یان دوور بوو له سام وهه یبه تی خوا.

خواناسی یه که یان که م وکوور بوو... ته نها خواناسی بوو. خواپه رستی نه بوو...! به لام به هوی باوهر هینانیا به ئیسلام ئەو که سه توندو وشک ونه زانانه گۆران بۆ که سانیکه نه رم و نیا و خاوه ن ئیمانیکه دامه زراو ئاکارو په وشتی به رز، بریایان هینا که خوی جیهان یه ک خویه و بی هاوه له... ئەویش به خشنده و میهره بانه... خاوه نی به زه بی یه، (مالک) ی پۆزی دوابی یه و هه موو شتی به دهستی ئەوه، خویه که پاداشتی چاکه کاران ده داته وه و سزای خراپکاران ده دات له به هشت و دۆزه خ دا، زیاد کردن و که م کردنه وه ی پۆزی به ده ست ئەوه، ئاگاداری ئاسمانه کان وزه وی یه ونهینی یه کان ئەزانئ له زه وی بن یان ئاسمان، یان دل و دهروونی مرقفه کان و ئاگاداری (خائنة الاعین) ه.

به م چه شنه باوهر توانی بیانگۆریت... گۆران له بیروبوچوون و (فکر) یاندا له ژیا نی کۆمه لایه تی و سیاسی وزانستی دا... هتد، ئەو بریایه ژیری وهستی فراوان کردن. ئەمرو ئیمانی ده هینا و سبهینی به ره می ئیمانکه ی ده بینی یه وه،

نازایه تی وخرده وه و په وشتی تیا پهیدا ده بوو، گۆرانیکی سه رتاسه ری وخیراو
به رده وام.

ئه و بره و هیتانه قوتابخانه یه کی خو و په وشت بوو.. وانه ی تیدا ده خوینرا..
بره و هیتان گه وره ترین هاندر بوو بۆ گه رانه وه و جله و گرتنه وه ی ده روونی
سه رکه شی خه لکی له و کاته داو له هه موو کاتیکی تر دا.. بۆ نمونه: ئه گه ر
باوه رداریک هه له یه کی بکر دایه له شونینیکدا که هیچ که سیک پی ی نه زانیایه..
یان دهستی یاساو ده سه لاتیشی پینه گه یشتایه.. بره واکه ی ده بووه لومه کاری
وخوی سه رزه نشتی خوی ده کرد.. جا یان به په له ته وه ی ئه کرد... یان
ده چوه خزمه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) وخوی شکایه تی له خوی
ده کردو داوای سزای خوی ده کرد.. یان ژیانی لی تال ده بوو.. باری ده روونی
بیزاری ده کرد، هه لبه ت به و په ری دل دامه زراوی یه وه سزاکه ی خوی قبول
ده کرد.. چونکه دلنیا بوو که ئه وه ی باشتره له سزای دوا پوژ و شه رمه زار بوونی
له بهر باره گای په روه رداردا، نمونه ی ئه و که سانه ش پیاویک بوو به ناوی
(ماعز) (خوای لی رازی بیت)، تاوانیکی کرد، که له خوا زیاتر که س ئاگادار
نه بوو، به لام چونکه دل و ناخی په روه رده یه کی قورئانی کرا بوو، خوی هاته
خزمه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) وشکایه تی له خوی کرد، پیغه مبه ریش
(صلی الله علیه و سلم) تا سی جار ئیزی دا تا کو به خوی دا بچیته وه و دلنیا بیت،
به لام ناوبرا و هه ر ده هاته وه خزمه تی، تا جاری چواره م ئه و سزا دنیایی یه ی
وه رگرت که له سنووری ئیسلام دایه، به هه مان شیوه بۆ ئافره تیکی
(غامدی) ش، هه ر دوو کیشیان پاش مردنیان شو ران، کفن کران، له گۆرستانی
موسلمانان ئه سپه رده کران.. نوژی شیان له سه ر کرا.

به لی، بره و هیتانی راسته قینه پاسه وانی مروقه له هه موو خراپه یه ک لایده دات
ویه ره و هه موو چاکه یه ک پالی پیوه ده نیت.. باوه ردار له کاتی ده سه لاتی دا
که س ناترسینیت.. له کاتی بی ده سه لات بوونیشی دا له که س ناترسیت جگه له
په روه ردار.

له کاتی جه نگه کانی رزگار کردنی شوینه کاندایه پووداوی سه رنج پاکیش پووی
ده دا، بۆ نمونه: (طبری) (خوای لی رازی بیت) ده لیت: موسلمانان چوونه
(مدائن) که پایته ختی ده وله تی فارس بوو، پاش کو کردنه وه ی (غه نیمه)..
پیاویک هات حوقه یه کی پی بوو، ته سلیمی کرد، ئه وانه ی له گه لی دا بوون
گوتیان: شتی وامان نه دیوه، ئه وه ی تو له هی ئیمه ناچیت، ئایا هیچت لی هه ل
نه گرتووه؟

ئەوئىش گوتى: واللە، ئەگەر خوا ئاگادار نەبووايە، ئەمەم بۇ نەدەھىنان
وھەمووئىم بۇ خۆم ھەل دەگرت...! ئەوانئىش بۇيان بوون بووئەوھە كە ئەم پىاوە
كەسىكى سەر راست و دەست پاكە وخواوئى بىروايەكى دامەزراوہ، ئەم وتووئىژە
لە نئىوانئاندا پووى دا:

-تۆكىي بيت وناوت چىيە؟

+بەخوا پئتان نائئىم، ھەرۇھە بە خەلكى تىرىش نائئىم، چونكە من نامەوئىت
كەس سوپاسم بكات، من سوپاسى خوا دەكەم ورازئىم بە پاداھتەكەى ئەو.
(پىاويكىان نارد بە شوئئئىدا تا لئى بكوئئتەوھە لئە خەلكى پرسىيار بكات،
سەرەنجام دەرکەوت كە ئەو پىاوە (عامرى كورى عبدالقىس) ھە).
بىروبوون بە خوا فئىرى دەكات كە دئنىا بئت لەوھى كە خواى گەورە لە
ھەموو كات و شوئئئىكدا ئاگادارە بە سەر بەندەكانىيەوھە... ئەم
يەكتاپەرسىيەى باوہرداران سەرفرازى كرد بوون وئلىان بۇ كەس نەوى نەكرد
نە بۇ پاشاكان ونە بۇ سەركردەكان...!

چاوو دئلىان پىر بوو لە نورى خواىى... كە دەيانپروانىيە پاشا خاوەن
دەسەلات و تاج و تەخت و داراىى زۆرو بەرگى پازاوو و كوئشك و تەلارەكانى ئەوان...
وھەك تەماشای بوو كە شووشەى منالان بكەن كە بە بەرگى ئالوو والا پازابئتەوھە.
(سعدى كورى ئەبى وقاص)، (ربعى كورى عامر)ى نارد بۇ لای سەركردەى
سوپای فارسەكان، لە كاتئىكدا كوئشكى پۆستەم پازاوو بوو بە جۆرەھا فەرشى
گران بەھا ئاورئىشمى بەدور چىراوو كانزای بەنرخ، پۆستەم تاجى پاشايەتى لە
سەردا بوو، لە سەر كورسى زئىر دانئىشتبوو.

(ربعى) جل و بەرگئىكى زىرو كوئنى لەبەردا بوو، خودەيەكى لە سەردا بوو،
سواری ئەسپە كورتهكەى بوو، نەوہستا ھەتا چووہ بەردەمى پاشا بە سەر
فەرشە جوانەكاندا، پاشان دابەزى وئەسپەكەى بە يەكئىك لەو مەتكانەوھە
بەستەوھە كە پىاوماقولان وئىوانەكان ووہزىرەكان لە كاتى دانئىشتن دا پشئئان
پئوہ دەدا، بە خۆى وچەكە سادەكەيەوھە بەرەو پووى پاشا پۆئىشت،
پاسەوانەكان پئىيان گوت:

-چەكەكەت دابئى، ئئىنجا بچۆرە خزمەتى پاشا.

+من لە خۆمەوھە نەھاتووم، بەلكو خۆتان بانگتان كردووم، ئەگەر بەم
شئوہىە رئىگەم دەدەن چاكە، ئەكئنا ناچم و دەگەرئىمەوھە.
پۆستەم مۆلەتى داو وئى:

-رئىگەى بدەن، چۆن دەيەوئىت با ئاوا بئتە ژوورەوھە.

له سهر نوؤكى رمة كهى چووه ژووره وه، فهرشه كانى كون كون كرد...!

ئه م وتووئژه له نيوان (ربع) و (پؤسته م) دا پووى دا:

- چى توى كه ياندؤته ئيره و بؤچى هاتووئت؟

+ خواى گه و ره ئيمه ي ره وانه كردووه، تاكو مرؤقه كان له به ندايه تى

به نده كانه وه بزگار بكه ين بؤ به ندايه تى كردنى په روه ردگار...!

تا خه لكى بزگار بكه ين له ته نكي دنيا وه.. بؤ فراوانى هه ريوو دنيا...!

له سته م وزؤردارى به وه خه لكى به رينه ناو دادره وى ئيسلامه وه...!

يارانى پئغه مبه ر (صلى الله عليه و سلم) و موسلمانان به و شتوه به خاوه ن

باوه ر بوون... خوگر بوون له كاتى ناره حه تى دا، بؤ نمونه: كاتيك مه ككه يان

به جئ هئشت و كوچيان كرد بؤ حه به شه،

له و پؤژه دا كه كوچيان كرد بؤ مه دينه

له و پؤژه دا كه سه ركه وتن له (بدر) دا.

له و پؤژه دا كه شكان له (أحد) دا.

له و كاته دا گه مارؤدران له (مه دينه) دا.

ئه وان دوودلى و ترس پووى تئ نه ده كردن چونكه دلنيا بوون له خويان..

دلنياش بوون كه له سه ر پئبازى هه قن.. بانگه وازى رينگه ي هه ق ده كهن، بپروايان

به پؤژى دوايى و پيادا شته خوايى به كان بئ سنوور بوو..

(ئه نه سى كورپى نضر) (خواى لئ پازى بيت) له غه زاي (ئوحد) دا كاتى

كه وتنه پئكدادان له گه ل بئ بپرواكاندا (سه عدى كورپى مه عاز) (خواى لئ پازى

بيت) به ره و پووى هات و به مژده وه پئى گوت:

- ئه ي سه عد بؤنى به هه شت دئت...!

سوئيد به خواى كه عبه بؤنى به هه شت ده كه م له كئوى (ئوحد)...!

(سه عد) ئه فه رموئ: كه چووينه سه ر ته رمه كه ي (هه شتا و ئه وه نده زامى

پئوه بوو له زامه كانى شير و تيرو پم...! لووت و گوى يان بپريوو...! كه سمان

نه مانناسيه وه تا خوشكه كه ي به سه رى په نجه كانى ناسييه وه...!

پئغه مبه ر (ف) له غه زاي (بدر) دا فه رموئ: (قوموا الى الجنة عرضها

السموات والأرض)

(عمرى ئه نصارى) (خواى لئ پازى بيت) وتى:

- ئه ي پئغه مبه رى خوا، به هه شت هئنده ي زه وى وئاسمانه كانه؟! .. به خ...

به خ..

پئغه مبه ر فه رموئ:

+ چي واي لئ كرديت بلنيت: به خ... به خ...؟!!

- به خوا... هيچ... جگه له وهی دمه ویت نيشته جيی نه و به هه شته بم...!

+ تو نيشته جيی نه و به هه شته يت...!

(عمری نه نصاری) (خوای لئ رازی بیت) چند دهنکه خورمايه کی پی بوو ده بخوارد، به خوئی گوت:

تا نه م خورمايانه نه خووم... درهنگ ده بیت..

خورماکانی فری داو هاته مهیدانه وه... تیکوشا...! هه تا شهید کرا...!

(رواه مسلم)

هه روه ها به سهرهاته که ی پیاویکی پیرو شهلای وهک (عمری کوری جه موخ)

(خوای لئ رازی بیت) وکوره گانی ناشکراو دیاره...!

عه ره به کان پیش باوه رهیتانیان به ئیسلام... زور سه رسهخت وکه لله رهق

بوون... گوئیان نه ده دایه بنه ما ره وشتی به کان... به لام له پرووی پامیاری

وکومه لایه تی وئابووری به وه ملیان بو که س شور نه ده کرد... دانیان به هیچ

یاسایه کدا نه دهنه... تیره گه ری وخوپه رستی زال به سهریاند... سهرگه ردان

بوون... له پرووی بیرو هوشیاری به وه... به لام کاتیک موسلمان بوون... گوران... به

گورانیکی بی وینه ی سهرتاسه ری...!

برویان هینا که نه م بوونه وه ره مولکی خویسه کی خاوهن ده سه لاته..

پتویسته گوئی راپه لی فه رمانه گانی بکریت...! به ته واوه تی ته سلیمی نه بوون...!

ده ستیان له هه موو جوړه گونا هیک ده کیشایه وه...! نه ده بوونه به نده ی مال

ومولک وگیانی خوئیان...! به لکو هه موویان ده به خشی له ریگه ی ره زامه ندی

خوادا...! ناشتی وجهنگ وخوشه ویستی وتووره بوونیان له و پیناوه دا بوو.

سهردانی که س وکاریان وفه راموش کردنیان... هه موو کاروبارو کردارو گفتاریکیان

له و سنوره دا بوو... چونکه له مه به سته قورنانی به کان تی ده گه یشتن...

ده یانزانی ئیسلام چی به و به ره مه گانی چین؟ دلنیا بوون ئیسلام بوون واته:

ده رچوون وکوچ کردن له جوړه ژیانیکه وه بو ژیانیکی نوی وله مه مله که تیکه وه

بو مه مله که تیکه تر...! واته:

له شه ره وه بو ناشتی

له خو په رستی وبت په رستی به وه بو خوا په رستی

له پاشا گه ردانی به وه بو یاساداری

له کار کردن به پیی چه زو ناره زووه کانه وه بو کار کردن به پیی فه رمانی

په روه ردگار...!

به ره ره کانیان له گه ل یاسا کانی خوادا نه ده کرد...!
 خویان له فه رمانه کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) گیل نه ده کرد...!
 که فه رمانیکی خوایی ده هاته سه ریان ئاره زووی خویان به کار ده هیتنا.
 داد بو لای که س نه ده برا جگه له حوکمی خوای میهره بان.
 باوو نه ریتی کۆن ونا په سه ند کاری پی نه ده کرا.
 به ته واوه تی کۆچیان ده کرد له نه فامی وعاده ته کانیه وه بو ئیسلام
 ویاسا کانی.

ئه م گۆرانه گه ورا نه ش بی دوودلی وترس.. به خیرایی وسه رتاسه ری پویان
 ده دا. بینینی پوو خساری پیروزی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) بو خوی
 کاریگه ری یه کی گه وره ی هه بوو له سه ر ده روونی خه لکی، بو نموونه: (فضالة) ی
 کورپی (عومه یر) له کاتی کدا پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) له ته واف دا بوو
 لی ئی نزیک بووه وه به و نیازه ی که شه هیدی بکات.. ئه م وتوو ئیژه له وی دا پووی
 دا:

+ تو فه ضاله یت؟

- به لئ، من فه ضاله م ئه ی پیغه مبه ری خوا..

+ ئه وه خه یالی چیت ئه کردو نیازت چی بوو؟

- هیچ! یادی خوا م ده کرد...!!

+ (پیکه نی وفه رمووی): استغفر الله.. (پاشان دهستی خسته سه ر سنگی،

ئه و نیازه پیسه ی له دلایا بوو نه ما)

- به خوا که دهستی خسته سه ر سنگم ولایبیرد، وام زانی هیچ که سنیک نییه

که له خواو پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) خوشه ویست تر بیت له لام.

ئیترا (فضالة) به ته واوه تی موسلمان بوو..

(فضالة) ئه لئ: که گه پامه وه تووشی ئه و ئافره ته بووم که هه موو جارێک

پیشتر قسه مان پیکه وه هه بوو، ئافره ته که پی ئی گوت:

- وهره با قسه کانمان بکه ین؟

+ من ئیستا موسلمانم و ئیسلام ریگه م نادات ئه و جو ره قسانه ت له گه ل دا

بکه م ()

ئیمان هیتانی راسته قینه هه موو مروقه کانی راست ده کرده وه، هه موو

که سنیک له جیگه ی خوی دا داده نا... ئه و مروقانه ده بونه چه پکه گول.. درکیان

¹ - پروانه (زاد المعاد) به شی دووه م ل ۱۶۶

تیدا نه ده ما .. یه ک خیزان بوون .. باوکی هه موویان ئاده مه و ئه ویش له
(گل) ه... به خواناسینی زیاتر نه بی کهس له کهس باشتر نه بووه .

پیغه مبهه (صلی الله علیه و سلم) ده فهرمویت: (هه مووتان له ئاده من ..
ئاده میش له گل دروست کراوه، یان ئه بی ئه و که سانه واز بیتن له شانازی کردن
به باوک و باپیریانه وه، یان ده بی له لای خوا له قالونچه که متر بن). له
فه رمایشتیکی تردا (صلی الله علیه و سلم) ده فهرمویت: ئه ی ئاده میزاده کان...!
خوا ئیوه ی له عه بیه کانی نه فامی دوور خستووه ته وه... له خۆبه زل زانی
و شانازی کردن به باو باپیره وه دووری خستوونه ته وه... مرؤف دوو جوړه:
که سیتیکی چاک و پاک و خاوه ن ریز له لای خوا... که سیتیکی خراب و ناپاک و سووک
له لای خوا).

خۆشه ویستی و گوی پرایه لی موسلمانان بۆ پیغه مبهه (صلی الله علیه و سلم):
پیغه مبهه (صلی الله علیه و سلم) هه لس و کهوت و دانیشتنی له گه ل
موسلماناندا بوو.. وه کو یه کیک بوو له خویان.. شوینیکی جیاوازی بۆ خوی
دیاری نه ده کرد له دانیشتن و پویشتن دا. موسلمانان خوشیان ده ویست..
گوی پرایه لی بوون.. ئه و هه لویست و کارانه ی ئه وان له پیناو خۆشه ویستی
پیغه مبهه (صلی الله علیه و سلم) ئه نجامیان داوه.. بی وینه یه له میژوودا..
هه رگیز له مه و لاش شتی وا پوو نادات.

(زهیدی کوری ثابت) (خوای لی رازی بیت) ده لیت: پیغه مبهه (صلی الله
علیه و سلم) ناردمی تا به شوین (سعدی کوری ربیع) دا بگه ریم (خوای لی رازی
بیت) له غه زای (نوحود) دا و فه رمووی ئه گه ر دۆزیته وه سه لامی منی پی
بگه یه نه...!

(زید) ئه لی: گه رام... گه رام... تا له نیوان کوژراوه کاندای دۆزیمه وه.. بینیم
له گیانه لایه و هه فتا زامی سه ختی پیوه یه... پیم گوت:

- ئه ی سه عد، پیغه مبهه ی خوا (صلی الله علیه و سلم) سه لامت لی ده کات...!
گوتی: سه لامی خوا له سه ر پیغه مبهه (صلی الله علیه و سلم)، پی ی بلئ:
ئه ی پیغه مبهه ی خوا (سعد) بۆنی به هه شت ده کات... به خزمه کانیشم بلئ:
له لای خوا هیچ به هانه یه کیان وه رناگیریت ئه گه ر ئه وان به یلن دوزمنانی خوا
ده ستیان به پیغه مبهه ر بگات و ئه وانیش بۆی برون...!! ئیتر گیانی پاکی به
په روه ردگار سپارد...!

ئه و که سانه ی له (مه ککه) دا موسلمان بوون (۲۹) پیاو بوون ئاشکرا
نه بوون، (ابوبکر صدیق) (خوای لی رازی بیت) گوتی:

-ئەي پېغەمبەرى خوا (صلى الله عليه و سلم) با خۆمان ئاشكرا بکهين.
+جاری ئیمه ژماره مان که مه وئی دهسه لاتین.. خۆده رخستنمان له م
قوناغه دا باش نیه.

-ابوبکر، وازی نه هینا تا مؤله تی لی خواست، ئیتر چون بۆ دهوری که عبه،
موسلمانه کان بۆ پاراستن بلاویونه وه به دهوری که عبه داو (ابوبکر) (خوای لی
پازی بیست) هه لساو وتاریکی خوینده وه.. داوای کردن بۆ خواپه رستی
ویانگه وازی لی کردن. بی پرواکان پروبه پروی موسلمانان بوونه وه دهستیان کرد
به نازاردانیان (عه ته به ی کوری ره بیعه) به نه عله کانی که وته لیدانی ده م وچاوی
ئه بوبه کر تا وای لی کرد پوخساری جیا نه ده کرایه وه... پاشان خزمه کانی
(ابوبکر) هاتن وخستیانه عه بایه که وه بردیانه وه بۆ مال وه... تا ئیواره بی
زمان بوو به ته مای ژیانی نه بوون... کاتی زمانی کرایه وه یه که م قسه ی ئه وه بوو
که گوتی: ئەي پېغەمبەری خوا چی به سهرهات؟

خزمه کانیشی دهستیان کرد به قسه پی گوتن وسه رزه نشتی کردنی ویه (ام
الخیر)ی دایکیشیان گوت: نان وئاوی مه ده ری..!

که ئه وان پویشتن دایکی هه ولی دا خواردنی بداتی... به لام ئه وه هر
ده یگوت: ئەي پېغەمبەر (صلى الله عليه و سلم) چی به سهرهات؟
دایکی گوتی: به خوا من ناگام له هاوړیکه ت نیه!

گوتی: بچۆ بۆ لای (ام جمیل)ی کچی (خطاب) بزانه ئه وه هه والی نازانیت؟
چوو بۆ لای و ئه ویش گوتی:

- من ابوبکر.. نانا سم.. (محمد)ی کوری عبدالله ش نانا سم به لام ته گهر
پیت خۆشه با بچین بۆ لای کوره که ت.

(ام جمیل) له گه ل دایکی ابوبکر دا هاتنه وه، بینی که وتوه وه هیلاکه گوتی:
سویند به خوا ئه وان هه ئاویان له تو کردوه بی پرواو ناپاکن، من ئومیده وارم
خوای گه وره تۆله ی تویان لی بسینتی.

ابوبکر پیی گوت: پېغەمبەری خوا چی به سهرهات؟!!

(ام جمیل) گوتی: ئه وه دایکته گوئی لیته؟!!

ابوبکر گوتی: مه ترسه له دایکم.

(ام جمیل) گوتی: سوپاس بۆ خوا پېغەمبەر سه لامه ته..!

ابوبکر: ئەي له کوئی یه؟

ام جمیل: له مالی ئه رقه مه..

ابوبکر ههستاو گوتی: هیچ ناخۆم تا نه چمه خزمهتی، تا شه و داهاات وهستا، که هاتوچۆ که م بووه وه ئه ویش توانی خووی رابگریت، دایکی و خوشکه ئاینی یه که ی چوونه ژیر بالی و چوو بو خزمهتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم).

که سیک بیه ویت باوه رداری راسته قینه بیت ده بیت خو شه و یستیه که ی بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) به و راده یه و زیاتریش بیت...! له غه زای (ئو حود) دا ئافره تیک باوکی و برا که ی و میرده که ی شه هید کرا بوون، ئه وانی له یاد نه بوو له تاو خو شه و یستی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) و په ی تاپه ی تا ده پیرسی: ئه ی پیغه مبه ری خوا چۆنه؟ گوتیان: سو پاس بو خوا باشه..

گوتی: کوا؟... له کوئی یه...؟ نیشانم بدن تا ببینم...! که بینی.. هاته خزمه تی و پی ی گوت: هه موو به لآو موسیبه تیک پاش سه لامه تی تو سووک و ئاسانه...! - (ابن إسحاق) گیتراویه تیه وه - جاریکیان (ابو سفیان) که باوکی (أم حبیبة) ی خیزانی پیغه مبه ر بوو، هات بو مالی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) هه ر گه ی شته مالی پیغه مبه رو خه ریک بوو له سه ر فه ر شه که دابنیشیت، خیرا (أم حبیبة) ی کچی فه ر شه که ی پیچایه وه و خستیه تاقه که وه و ئه م و توویژه له نیوان باوک و کچ دا رووی دا: - کچم نازانم ئایا له بهر من یان له بهر فه ر شه که، فه ر شه که ت پیچایه وه و لات برد؟

+ بابه گیان! ئه وه فه ر شی پیغه مبه ره (صلی الله علیه و سلم) تویش بی بروایت و نابی له سه ر فه ر شی ئه و دابنیشیت! (٢) یه کتیک له دوژمنانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) که (عروة بن سعود الثقفی) یه که له ریککه و تنه که ی (حدیبة) دا گه رایه وه بو (مه ککه) به خزمه کانی گوت:

- خزمینه...!

من چووم بو لای پاشایان... کیسرا... قه یسه ر... نه جاشی... به خوا نه مبینیوه هیچ پاشایه ک به رده ست و کۆمه له که ی هینده ی یاران ی محمد (صلی الله علیه و سلم) ریز له گه وره که یان بگرن..

^٢ - بروهانه (زاد المعاد) به شی دووه م ل ١٦٦.

به خوا ئه گهر تف له ده می دا بکه ویت ناهیلن بگاته سهر زهوی...! که
فرمانیک ئه دات هه ریه که به لایه کدا په لامار ده دهن بۆ جی به جی کردنی...! که
دهست نوێژ بگریت خه ریکه بیی به ئاژاوه له سهر بهرماوه ئاوه که ی! که قسه
ئه کات هه موویان بی دهنگ ده بن...! له بهر که وره یی و ریزیان بۆی پر به چاویان
سهیری نا که ن...! ()

ئه م گوی پرایه لی یه هوی خوشه ویستی یه بی وینه که یان بوو بۆی پر به دل
خوشیان ده ویست... ئه مهش له قسه کانی (سعدی کوری مه عاذ) دا رهنگ
ده داته وه که به ناوی خوی و مه دینه یی یه کانه وه له غه زای (به در) دا وه لامی
پیغه مبه ری دایه وه و گوتی:

- به ناوی خۆم و یاریده ده ره کانه وه په یمان ده دهن و پیت ئه لئین: بۆ هه ر
شوینی ئاره زووت هه یه برۆ ئیمه له گه لتا دئین.. په یمان له گه ل هه ر که سی
ده به ستی بیبه سته...! په یوه ندی له گه ل هه ر که سینک ده پچرینی بیچرینه...!
مال و سامان چه ندت ئه وی لیمان وه ربگره...! چه ندیشمان بۆ به جی ئه هیلیت
به جی به یله...! سویند به خوا...! ئه وه ی لیمان وه رئه گری پیمان خوشتره
له وه ی که بۆمان به جی ده هیلیت، فه رمانت هه رچۆنیکه ئیمه شوینکه وتوو و
گوی پرایه لی توین...! به خوا ئه گه ر برۆیت تا (برک الضماد) () له گه لتا دئین...!
ئه گه ر بمانخه یته ناو ده ریاوه هه موومان ئاماده یین و که سمان دوانا که وین...!
کاتیک غه زای (ته بوک) ده ستی پی کرد، سی که س له موسلمانان کان به جی
مان و نه پۆیشتن، که گه رانه وه پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) قسه ی له گه ل
نه کردن و فه رمانیشی دا موسلمانان که که س قسه یان له گه ل دا نه کات تا بزانی
فه رمانی خوایی چی یه؟ ئه وه بوو نه خوی و نه هاوه لانی قسه یان له گه ل دا
نه کردن. ئه و شاره وه ک شاری مردووی لی هات به لای ئه و سی که سه وه...!
یه کیک له و سی که سه (که عب) ه که خوی ده لیت:

- چووم بۆ مالی (أبو قتاده) ی ئاموزام، له ده رگام دا، ده رگایان لی
نه کردم وه زۆر خه م خوارد، له داخندا جله وی ده روونم به ده ست خۆم نه ماو
به سهر دیواره که دا سه رکه وتم، که سلوم کرد، گویم لی نه بوو هیچ که سینک له
ئه ندامانی خیزانه که ی مالی ئاموزاکه م وه لامم بده نه وه، ئه م وتووێژه له گه ل
ئاموزاکه ی دا پووی دا:

^۲ - بېروانه (زاد المعاد) به شی دووهم ل ۱۷۵.

^۴ - شوینیکه له یه مهن (زاد المعاد) ل ۱۳۰.

- باوکی قه تاده، سوئند به خوا! من خواو پیغه مبهری خواو خوش

دهوئیت...!

+ بی دهنگ بوو، هیچی نه گوت.

- دیسان سوئند به خوا، من خواو پیغه مبهری خواو خوش دهوئیت...!

+ خواو پیغه مبهری خوا دهزانن!

- دهستم کرد به گریان و له له سهر دیواره که وه گه پامه وه...!

له کاتیکدا (که عب) سزا دراوه به گه ماروی قسه له گه ل نه کردندا به لام ههر

گوئیرایه لی پیغه مبهر (ﷺ) دهکات و به موو لانادات... جگه له مهش پیاوئیکی نارد

بو لای (که عب) و فهرمانی پی دا که پی ی رابگه یه نیت له خیزانه که ی

دابریت...!

نهویش: جاری بروره وه بو مالی باوکت تا بزانی فرمانی خواو پیغه مبهر

چون ده بی؟! (که عب) زیندوو یه کی مردوو بوو...! زور په ریشان بوو، که س

قسه ی له گه ل ناکات، نه گهر نهویش بیهوئیت قسه له گه ل خه لکی بکات، نه وان

وه لامی ناده نه وه! پاشای (غه سسان) نامه یه کی بو (که عب) نووسیوو،

(که عب) خوئی ده لئیت:

- پوژتیکیان له بازاردا به بیزاری ده گه پام، یه کیک له جوتیاره کانی (شام) که

خواردنیان ده هینا بو (مه دینه) بو فروشتن، پرسپاری ده کردو ده یگوت:

+ کئی (که عبی کوری مالک) م پی ده ناسئیت؟!!

خه لکه که ش ئیشاره تیان بو من ده کرد، جوتیاره که هاته لام و نامه یه کی

پاشای (غه سسان) ی پیدام، کردم وه و خوئندمه وه، نووسرابوو:

پاش سلاو!

هه والمان پی گه یشتوو که هاوه له که ت (محمد) دهنگی لی دابریوئیت، خوا

توی نه خستوه ته شوئینی سووکایه تی و فهوتان، وهره بو لای ئیمه کو مه کیت پی

ده که یین.

(که عب) ده لئیت: که نامه که م خوئنده وه گوتم: نه مهش موسیبه تیکی تره.

نامه که م خسته ته نووره وه و سوتاندم!

نه وه یه به ره می خوشه ویستی راسته قینه...!

هه روه ها نمونه ی هاتنه خواره وه نایه تی فه رمان دان به نه خواردنه وه ی

مه ی و شهرباب هه مان کاریگه ری هه بوو له بووی جی به جی کردنه وه.

(بروانه هوی دابه زینی نایه تی ژماره (۹۰-۹۱) ی سوره تی (المائدة).)

که خوشه‌ویستی خوا له دلدا چه سپا... ره‌گی داکوتا، خاوه‌نی نه و دله
ناماده‌یه به هه‌موو شتی‌ک قوربانی بدات له پینا و په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار که‌یدا،
چونکه شیرینی ئیمانی کردوه و تامی (یه‌قین) ی زانیوه!
پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) بانگی (عبدا لله ی کورپی عبدا لله ی کورپی
توبه‌ی) کرد، فه‌رمووی:

+ نابینی باوکت چی ده‌لئیت؟

- چی ده‌لئیت؟ دایکم و باوکم به قوربانت بیت؟!

+ نه‌لئیت: نه‌گه‌ر ئیوه بگه‌رینه‌وه بو (مه‌دینه) خاوه‌ن عیزه‌ته‌کان و
زه‌لله‌کان ده‌رده‌که‌ون!

- سوئید به خوا راست ده‌کات، کاتی‌ک جه‌نابت هاتیه (مه‌دینه) دانیش‌توانی
مه‌دینه‌ش ده‌زانن که له و شاره‌دا که‌سی لئ نه‌بوو له من چاکتر بیت له‌گه‌ل
باوکی دا، نه‌گه‌ر ئیستاش خواو پیغه‌مبه‌ری خوا رازی بن سه‌ری باوکم له له‌شی
لئ ده‌که‌مه‌وه ده‌یکوژم!
+ نه‌ئ... رازی نابین!

که گه‌یشته‌نه (مه‌دینه) عبدا لله ی کورپی عبدا لله له ده‌روازه‌ی شاردا
په‌وه‌په‌رووی باوکی خوی پاوه‌ستا بوو به شمشیره‌که‌یه‌وه و پی‌ی گوت:
- تو گوتوته نه‌گه‌ر بچینه مه‌دینه خاوه‌ن عیزه‌ته‌کان زه‌لله‌کان ده‌رده‌که‌ن؟
ئیستا بو‌ت ده‌رده‌که‌وئیت ئاخو عزه‌ت هی تویه یان هی پیغه‌مبه‌ری خواجه! به
خوا سئبه‌ری (مه‌دینه) نایه‌ته سه‌ر سه‌رتان هه‌تاهه‌تایه... تا‌کو به ئیزنی خواو
پیغه‌مبه‌ر نه‌بیت!

باوکی هاواری برد بو خزمه‌کانی له (خه‌زده‌ج) و گوتی:

- کوره‌که‌م نامه‌ئیلئیت بچم بو مالی خوم...!

- به خوا نابین بچیه ناو مه‌دینه‌وه به ئیزن نه‌بیت...!

چهند پیاوئیک کۆبوونه‌وه و تکایان بو کرد، به‌لام بی سوود بوو، پیاوه‌کان
چوونه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌رو ئه‌ویش فه‌رمووی:

+ برفن پی‌ی بلین: ریگه‌ی بدات با بچیه‌وه بو مالی خوی!

ئیترا (عبدا لله) (خوای لئ رازی بیت) فه‌رمانه‌که‌ی وه‌رگرت و ریگه‌ی دا.

(ئیماندار سه رو مائی به خوا ده فرۆشیت)

(خوای گه وره گیان و مائی له باوه پداران کړپوه به به هه شت، له ریگه ئی خوادا تئ بکۆشن و بی باوه پان له ناوبه رن، بکوژن یان بکوژرین په یمانتیکی خوایی راسته له ته ورات و ئینجیل و قورئاندا ئه و په یمانه دراوه، کئ له خوا به وه فا تره بۆ په یمانه کانی، مژده بدن به و که سانه ئی ئه و مامه له یه له گه ل خوادا ده که ن به راستی سه رکه و تنیککی گه وره یه) سوپه تی (التوبة/ ۱۱۱).

موسلمان کاتیک سه ربه ست و سه رفرازه که هه ول بدات بۆ خو ده رباز کردن له سته م و خراپکاری، هه رکاتیک موسلمانان گه پانه وه بۆ شارپتگی ئیسلام و له خودی خوایانه وه ده ستیان پی کرد... پاشان خیزان و دراوسی و خه لکی تر، مانای وایه ئیمان له دلدا گه شه ئی کردوو وه به ره مه ئی ده بیت! چونکه ریگه ئی هه قیان گرتوه ته بهر (فماذا بعد الحق إلا الضلال) (یونس/ ۳۲).

ده بی مروّف به ته واوه تی دلنیا بی له راستی په یامه که ئی که ئیسلامه و کاری بۆ بکات، زور که سیش رقه به رایه تی له گه ل ئیسلامدا ده کرد به لام سه ره نجام بۆی ده رکه وت که ته نها ئیسلام مروّف به خته وه رو ئاسووده ده کات... ولات بی ئاژاوه و ئاسایش ده کات، سه ربه ستی و ئازادی به هه موو جوړه ره واکانیانه وه بۆ مروّف ده سته بهر ده کات.

به ره مه ئی ئیمان له ده روونی ئافره تاندا

ئیمان بۆ مروّفه ... به هه ردوو ره گه زه که یه وه، شوینه واری ئیمان له دل و ده روونی ئافره تاندا له هی پیاوان که متر نییه ! قوتا بخانه که ئی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) بووه مایه ئی پیگه یان دنی چه ندین ئافره تی هوشیارو روشن بیریو تیکۆشه ر له ریگه ئی خوادا، با چه ند نمونه یه ک له وانه ش باس بکه ئین:

۱- فاطمه ئی کچی عبدالملک کورپی قه روان

کاتیک شوی کرد به عمری کورپی عبدالعزیز (خوای لی رازی بیت) باوکی خه لیفه بوو ده سه لاتی هه بوو به سه ر (شام و عیراق و حجاز و یه مه ن و ئیران و

سند و قه ققاز و قريم و ما وراء النهر) له خوره لاته وه، له خوراواوه دهسه لاتی هه بوو به سهر (ميسر و سودان و ليبيا و جه زائير و تونس و مه غريب و ئيسپانيا) دا، هه روه ها خوشکی چوار خه ليفه ی به ناوبانگی تریش بووه که بریتی بوون له (ولید-هشام-زید-سلمان)، هه روه ها خیزانی خه ليفه ی ئیسلام بوو، ئەم ئافره ته خشل و ئالتوونیککی یه گجار زوری پیوه بوو که دهوله مه ندرتین ئافره تی سهر زهوی بوو له و سهر ده مه دا، ئەلین: یه کیئک له خشله کانی (جووته) بووه که له میژوودا ناوده بریت، (عمری کوری عبدالعزیز) ئەو کاته گه وره ترین پاشای سهر زهوی بوو، بزپاری دا بوو که ده بی خه رجیاتی ماله که ی له چه ند دره مه میئک زیاتر نه بیت... فاطمة ی ده ستگیرانیشی به وه رازی بوو، پوژانه چه ند کولیره یه کیان ده کری، به لی، له خوشترین خواردن و نه رمترین جیگه و ناسکتین گوزه رانه وه دیته وه بو ئەو ژبانه زبرو ته نگه که به ئاره زوو و قه ناعه تی خوی هه لی بژاردووه... ئیستاش خاوه نی هه مان مال و سامانه ئەگه ر بیه ویت، ئەو پی ی وایه زیرو خشله کانی سهر و گه ردنی بکاته کولیره و به خورایی دابه شی بکات به سهر گه لیکی برسی و هه ژاردا... چونکه ئەوه یان باشتره بو دنیاو دواپوژی...!

ئه وه ش ته نها راوبوچوونی (عمر) نه بوو.. به لکو راوبوچوونی (فاطمه) ش بوو، بگره ته نها راوبوچوون نه بوو به لکو هه ردوکیان خستیانه مه یدان و کارو به جیهینانه وه. لیها تووانه هه موو خشله کانی له خوی کرده وه و خستیه به رده ست ئەمینداری (بیت المال).

پوژگار هات و پویی خه ليفه ی موسلمانان (عمری کوری عبدالعزیز) هاوسه ری کۆچی دواپی کرد...! ئەمینداری (بیت المال) خوی هات بو لای (فاطمه) و پی ی گوت:

- خشله کان هه روه کو خوی ماوه له (بیت المال) داو بووم هه لگرتبووی بو پوژیککی وه کو ئەمرو، ئیستاش هاتووم که ئیزنم بدهیت تا بو ت بگه رینمه وه!
 +من ئەو خشلانه م به (بیت المال) به خشیوه، به په زامه ندی خوم و (عمر)، له کاتیئکدا (عمر) ئیحتیاجی چه ند دره مه میئک بوو بو خوی و مناله کانی!

(۲) خه نسا

یه کیئک بوو له شاعیره به رزه کانی عه ره ب، پیش موسلمان بوونی دوو برای کوژران، دیوانه شیعره که ی لاواندنه وه و هاندانی خزمه کانی باس ده کات بو توله سه ندنه وه له مه یدانی جه نگدا، خه نسا موسلمان بوو، بوو به دایکی چوار

کور: هانی ئەدان بۆ بەرگری لە ئیسلام، وتارو پەخشانهکانی هینده بەهێز بوون
مرۆفی ترسنۆکی ئازا دەکرد، بەردی دەهینایه جووله، خۆی و چوار کورپهکهی
ئامادهی غهزای (قادسیه) بوون، شهو چوار کورپهکانی داناو به ئامۆژگارییهوه
پێی گوتن:

- پۆلهکانم! ئێوه به ئارهزویی خۆتان موسلمان بوون، ههروهکو به
ئارهزویی خۆتان کۆچتان کرد، سویند به خوا... ئێوه کورپی یهک پیاون...
ههروهکو چۆن کورپی یهک دایکن... من خیانهتم له باوکتان نهکردوهو ئابرووی
خالهکانتانم پاراستوه! بیهچهی ئێوهم پاراستوهو تیرهکانم نهگۆرپوه...
ئێوه بپرواتان بهو پاداشته زۆره هیه که خوا دهیبهخشی به تیکۆشه رانی رێگای
خوا... بزائن ئهو دنیا نهپراوهیهو ژیانی ئهه جیهانه کۆتایی دیت، خوای گهوره
دهفهرموت: (یا ایها الذین آمنوا اصبروا و صابروا و رابطوا و اتقوا الله لعلکم
تفلحون) (آل عمران/ ۲۰۰).

واته: باوهرداران! ئارام بگرن، له سه ر ئه و ئه رکانه ی دراوه به سه رتاندا،
ده بی ئارام گر بن له ئاستی ئه و ناره حه تیانه ی دیته ریتان، ده بی ئارامگرتنتان
زۆر زیاتر بی له هی بی برواکان!

پۆلهکانم! تیکۆشن له پیناو په زامه ندی په روه ردگاردا، سنووری ئیسلام
بپاریزن، خۆتان بپاریزن تاکو بگن به به خته وه ری هه تا هه تایه ی.
پاشان پێی گوتن:

پۆلهکانم! به یانی برۆن بۆ غهزا، به رچاوتان رۆشن بی، پشت به خوا
سه رکه وتوو ده بن، هه رکه غهزا دهستی پێ کرد خۆتان بخه نه ناو ئاگری
شه ره که وه
سه رکه وتنیکی گه وره یه بۆ دوا رۆژتان.

به یانی ئاگری شه ره هه لگیرسا، کورپهکانی به هۆنراوه خویندنه وه وه که وتنه
هێرش ئامۆژگارییهکانی دایکیان بیری یه کتری ده هینایه وه.
هه تا چوار کورپهکه ی شه هید کران.

کاتی دهنگ و باسی شه هیدبوونیان گه یشته وه به دایکیان، گوتی: سوپاس و
ستایش بۆ ئه و خواجه ی که سه ره رزی کردم به شه هیدبوونی کورپهکانم، له پیناو
جێ به جێ کردنی فرمانی خوادا، داواکارم له په روه ردگار منیش له گه ل ئه واندا له
به هه شتدا کۆبکاته وه!

(ابوبکر) ی باوکی یه که م که س بوو که موسلمان بوو، بو پاریزگاری کردنی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) له کاتی کوچ کردندا، به رفوژی بو موسلمانان ده کرد له کاتی نه خوش که وتنی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه و سلم)، پاش کوچی دواپی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) یه که م که س بوو که کرا به خلیفه ی موسلمانان و جیگه داری پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم)، (نه سما) خوشکی باوکی (عائشه) یه خیزانی (زوبیر) بوو، هر به منالی له گه ل عائشه دا موسلمان بوون، پیش نه وان ته نها (۱۸) که سی تر موسلمان بیوون، نه م کچه له گه ل گه وره بوونی ته مه نی دا نیمانی به هیزترو دامه زراوتر ده بوو، نایینه که ی خوش ده ویست، فه رمانه کانی جی به جی ده کرد.

جاریک دایکی به دیاری یه که وه هات بو لای بو شت، که نه و کاته دایکی بت په رست بوو، دایکی زوری لی پارایه وه تا ده ری نه کات، (نه سما) هه ستا چوو بو خزمه ت پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) به سه ره اته که ی بو گنیرایه وه و گوتی: دایکم هاتووه بو لام و داوای شتم لی ده کات، نایا شتی بده می؟ له و کاته دا نه م نایه ته پیروزه دابه زی (لا ینهاکم الله عن الذین لم یقاتلوکم فی الدین و لم یخرجوکم من دیارکم ان تبرواهم و تقسطوا الیهم ان الله یحب المقسطین) (المتحنة/۱۸).

واته: خوا ریگه ی نه وه تان لی ناگریت که چاکه له گه ل نه و که سانه دا بکن که له سه ر نایینه که تان ده ری ان نه کردوون، خوا نه و که سانه ی خوش ده وی که به دادپه روه ری ده جولینه وه.

نه م نایه ته وه لآمه که ی (نه سما) ی بوون کرده وه، له به رنه وه پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) فه رموی به (نه سما): به لی، دروسته چاکه ی له گه لدا بکه یت و شتی شی بده یت.

کاتیک (نه سما) شووی کرد به (زوبیری کوپی عوام)، زوبیر زور ده ست کورت و هزار بوو، به لام (نه سما) قه ناعه تی به و زیانه هه بوو، چونکه دلنیا بوو ته نها مرقی باوه ردار ده توانی به خته وه ری خوی و خیزانی دابین بکات و مال و سامان وه ک سیبه ر وایه و هر ساته ی له شوینیک و لای که سیکه!

(زوبیر) کوچی کردو چوو بو چه به شه له گه ل هه ندیک له یارانی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه و سلم)، (نه سما) به ته نها مایه وه، نه و کاته ش بی برواکان زور سزاو نازاری موسلمانان کانیاں ده دا، پاش ماوه یه ک (زوبیر) گه رایه وه بو نه وه ی نه م جاره یان له گه ل (نه سما) ی هاوسه ری دا کوچ بکن بو مه دینه.

کوچیان کرد، (زوبیر) ته نها وشتریکی هه بوو که ناوی پی ده هینا. له گه ل (نه سپ) یکدا بو کاتی غه زا به کاری ده هینا، (نه سما) نه یده زانی هه ویر بکات،

دراوسیتکانی یارمه تیان دهدا، پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) پارچه یه‌ک زه‌وی پی دابوون که سی فرسه‌خ له مال‌ه‌وه‌یان دور بوو، پوژانه کاریان له و کینگه‌یه‌دا ده‌کرد، مناله‌که‌شیان (عبدا لله) په‌روه‌رده ده‌کرد.

پوژیک (زوبیر) ناوکه خورمای به کوله‌وه بوو، له ریگه‌دا تووشی پیغه مبه‌ر هات، که چند پیاویکی مه‌دینه‌یی له خزمه‌تیدا بوون، که پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) چاوی پی‌ی که‌وت، بینی کولی پی‌یه، بانگی کردن تا بیت سواری وشتره‌که‌ی خوی بکات، به لام (ئه‌سما) شهرمی کرد.

(ئه‌سما) له مه‌دینه‌داو له خزمه‌تی پیغه مبه‌ردا هه‌ولی شاره‌زابوونی په‌یامی نیسلامی دهدا.

ابوبکری باوکی و عائشه‌ی خوشکی زور به‌خشنده بوون، هه‌رچی یه‌کی ده‌ست بکه‌وتایه ده‌بیه‌خشی، نه‌گه‌ر به‌نده‌ی ببوايه نازادی ده‌کرد.

سه‌ردانی نه‌خوشی ده‌کرد، یارمه‌تی دهدان، (زوبیر) نه‌لی: له (ئه‌سماو عائشه) به‌خشنده‌ترم نه‌دیوه، به‌لام جوړی سه‌خواه‌ته‌که‌یان جیاواز بوو، (عائشه) شتی کوده‌کرده‌وه‌و دوايي ده‌ستی ده‌کرد به‌به‌خشینه‌وه‌ی، به‌لام (ئه‌سما) یه‌کسه‌ر ده‌بیه‌خشی و دواي نه‌ده‌خست بو سبه‌یني، (ئه‌سما) له کاتی کوچ کردنی پیغه مبه‌ردا (صلی الله علیه و سلم) ده‌وری چاکی بینی، هه‌روه‌کو میژووی نیسلام به‌شانازیوه باسی ده‌کات.

له کاتیکدا که نازارو چه‌رمه‌سه‌ری و ترس له سه‌ر موسلمانه‌کان له‌وپه‌ردا بوو، موسلمانه‌کان به‌نه‌ینی یه‌ک یه‌ک و دوو دوو (مه‌که) یان به‌جی هیشت.

که بی پرواکان په‌مه‌یان زانی که‌وتنه‌ راویژکردن بو دانانی پلانیک بو کوشتنی پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم)، نیت‌ر خوی گه‌وره‌ فرمانی کرد به پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) بوی کوچ کردن. به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بو (ابوبکر) باس کرد، نه‌ویش فرمووی منیش هاوه‌لت ده‌بم، پیغه مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) فرموي: زور باشه!

(ابوبکر) ده‌ستی کرد به‌گریان، (عائشه) (خوی لی رازی بیت) ده‌لیت: به‌خواتا نه‌وکاته نه‌مزانیه‌ جاری وا هه‌یه‌ مروف له خوشیاندا ده‌گری.

نه‌وه بوو پیکه‌وه‌ چوونه نه‌شکه‌وتی (ثور) هوه.

پاش سی پوژ مانه‌وه‌یان له نه‌شکه‌وته‌که، که هه‌موو پوژي (ئه‌سما) به‌وپه‌ری خو‌پاریزی‌یه‌وه‌ خواردنی بو ده‌بردن، نه‌وان پویشتن و (ئه‌سما) گه‌راپه‌وه‌ بو مالی خو‌یان، تازه‌گه‌یشتبووه‌ مال‌ه‌وه، که درا له ده‌رگا.

(ئەسما) کردیەو، بینی (ابوجهل)ە، پق و کینه له ناوچاوانی دەباریت،
(ابوجهل) بە جنیوو توندوتیژی پرسیاری پیغه مبهرو باوکی لی دەپرسی،
(ئەسما)ش بە هیمنی وەلامی دەدانهو، له وەلامی پرسیاره که ی دا که ئایا له
کوین؟! کوین!

گوتی: نازانم ئیسته له کوین.

زۆر ههولێ دا به هه ره شه و جوین، به لام هیچ زانیاری یه که له و باره یه و له
(ئەسما) وه دەست نه کهوت، پرسیارکردن درێژه ی کیشا، که زانی پرسیارکردن
بی هوده یه، زلله یه که کیشا به (ئەسما) دا گواره که ی گوئی په ری و خوینی لی
هات.

به لام هیشتا هه ره هیچی ده رنه بری، ده رگا که ی داخسته و وه و چوه ژوره وه.
(ئەسما) به شداری غه زای یه رموکی کرد، له گه ل زوبیری هاوسه ری دا،
(ئەسما) له گه ل ژنه موسلمانه کاندای بوو، له به ره ی دواوه فرمانی (خالد) ی
سه رکرده یان به جی ده هینا له گێرانه وه ی ئه و پیاوانه ی له غه زا رایان ده کرد که
شه ر گه رم بوو (ئەسما) هه ره پیاویکی ببینیایه که هه ولی خۆدزینه وه ی بدایه
هانی ده داو ده یگه رانده وه ... ئه و ده وه گرنه ی بینی له به رز کردنه وه ی وره ی
موسلماناندا. تا دوژمنانیان شکاند!

هه ره ها ئافره ته به شداره کان ده چونه سه ر خه نده که که و هه ره که سینک له بی
بروایان بکه و تابه خه نده که که و هه ره ئه وان ئه یانکوشت.

(ئەسما) زگی پر بوو، کوچیان کرد بو مه دینه، زۆری پی نه چوو که خوای
که وره کوپکی پی دان، ناویان لی نا (عبدا لله) و به یه که م منالی موسلمانه کان
دا ده نریت له (مه دینه) دا، به دلسۆزی دایکی به ختوی کردو په ره رده ی کرد بوو
به پیاویکی (وارع) و خواپه رست.

(٤) عائشه

یه کێکی تره له ئافره ته موسلمانه کان و چه نده ها خه سه له تی نایابی تیدا بوو،
له وانه ش به خشنده یی، پیشه وا (مالک) (خوای لی رازی بیت) ده گێریته وه و
ده لیت: پوژیکیان عائشه (خوای لی رازی بیت) به پوژوو بوو، هه ژاریک هات و
داوای یارمه تی لی کرد. ئه ویش ته نها کولیره یه که شک ده برد، که نیه که که ی
نارد که ئه و کولیره یه ی بو به نیت، به لام که نیه که که گوتی: ئاخه ته نها ئه و
کولیره یه مان هه یه، ئه ی به چی به ربانگ بکه ی؟! فه رموی: بچو بیده ری، بو ی
هینا...!

(موعاویہی کوری ابو سفیان) (خوای لی پازی بیت) ههشتا ههزار درهه می نارد بۆ عائشه له و کاته شدا عائشه به پۆژوو بوو، بهرگه کانیشی کۆن و دپاو بوو، که پاره کهی پی گه یشت دهستی کرد به به خشینه وهی به سهر هه ژاراندا... ته نانهت هیچی بۆ خویمان نه هیشته وه که گوشتی پی بکپن بۆ بهربانگ له کاتیکدا گوشت هه زانترین خۆراکی ئه و سهرده مه بوو. که نیه که کهی پی گوت: ئه ی دایکی موسلمانان خۆ توی هیچت بۆ بهربانگی خۆمان نه هیشته وه، ئه ویش گوتی: +ئه گهر بیرت بخستمایه وه له و کاته دا شتیکم دائه نا،...!! دياره له تاو خه لکی خۆی له بیر چوه ته وه...!

(5) نوسه یبه ی کچس که عیبی مازن

ئه م ئافره ته به شداری غه زای (ئوحد) ی کرد، که موسلمانان کان پهرش و بلابونه وه و زۆربه یان پایان کرد، ئه م ئافره ته یه کیک بوو له و چهند ئافره تانه ی له ده رویه ری پیغه مبه ر مابونه وه (صلی الله علیه و سلم) بۆ پارێزگاری کردنی. هیرشیان ئه برده سهر بی پرواکان تا فریا نه که ون په لاماری موسلمانان بدهن. داستانیکی دلیرانه یان تۆمار کرد. هه ر خۆی چهند شمشیریکی دا له (عومه ری کوری قه میئه) به لام نه ی توانی هیچ زیانیکی پی بگه یه نیت چونکه دوو کراسی زریینی له به ردابوو، هه ر که سهره ی عومه ر هات شمشیریکی دا له سهر شانی نوسه سه و زامداری کرد.

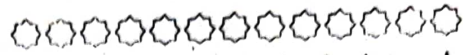
سه رچاوه کانی هیز بۆ باوه رداره کان

یه که م: پرواهینان به خوای گه وره

باوه ردار زۆر به هیزه چونکه سه رچاوه ی هیزه که ی زۆر گه وره و به رده وامه، باوه ردار هیز له خواوه وه رده گریت، ئه و خوایه ی که ئه م کردویه تی به پائپشتی خۆی و په روه رداره که یشی بریاری پشتیوانی به رده وامی پی داوه له هه ر شوینیک بیت. چونکه خوای گه وره خۆی ده فهرمویت: (ومن یتوکل علی الله فهو حسبه) (الأنفال/ ۴۹) پشت به خوا به ستن یه کیکه له به ره مه کانی باوه ر، پیغه مبه ران (علیهم السلام) به هۆی ئه وه وه توانیویانه په یامه کانیا ن بگه یه نن، خۆنه گه ر دوژمن و ناحه زان رێگریان کرد بن ئه وان به یارمه تی ئه و خوایه سه رکه و توون به سه ریاندا... پشت به ستن به خوا قه لایه کی پته وی موسلمانانه.

دووه م: بړوا بوون به هه ق

باوه پدار نیمانی دامه زراوه له سهر هه ق، بو نه و کارده کات هتیزی خوئی له و هه قه وه وهرده گریټ، باوه پدار بو چه زو ناره زووه کانی خوئی کارناکات به لکو له بهر خاتری به دیهینه ری هه ق بو که یاندنی هه ق کارده کات. نه و هه قه ی که زهوی و ناسمانه کانی له سهر بهنده ...!

هر نه و هه قه شایسته ی سهر که وتنه، ناوبه ناویټک که هه ق ژیر ده که ویت نه و هیان تاوانی خه لکه که یه یان بو تا قی کردنه وه یانه، باوه پدار بو نه وه دروست نه کراوه که گوئی نه داتی تا گورگ بیخوات، به لکو باوه پدار خه لیفه ی خوایه له سهر زهوی دا، که رچی سهر چه م کارایانی ناهه ق یه ک بگرن ناتوانن له ناوی بهرن. سهر که وتن به شی باوه پدارانه جا له م دنیا دا بی یان دنیای ناینده ...!؟

س هه م: بړوا به هه تاهه تایی پوژی دوايي:

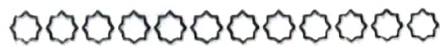

که ده لټین: بړوادار به هتیزه، گرنکی یه که ی له وه دایه که بړوای به خاوه نی پوژی دوايي هه یه، باوه پدار له مانای راسته قینه ی ژیان تی ده گات و ژیان لای نه و ته نها نه و چوار پیټچ پوژه ی دنیا نییه، به لکو له (نه بوو) دروست کراوه بو نه وه ی به (هه بوو) ی هه تاهه تایی بژیته ...! باوه پدار پی ی وایه مردن گواستنه وه یه که له ژیانی دنیا وه بو ژیانی قیامت

شاعیر ټک ده لټیت:

وما الموت إلا رحلة غیر أنها
من المنزل الفانی الی المنزل الباقی
بوونی نه م بړوایه یارانی پیغه مبه ری (صلی الله علیه و سلم) له سهر گوش کرا، هاوه لی باوه پداری وا هه بوو که له یه که م شهوی هاوسه ری دا که ژاوه ی به جی ده هیشت .. ده چوو بو غه زا، شهید ده کراو نه نه که رایه وه، ئیتر هه تا به هه شت خیزانه که ی خوئی نه ده بینی یه وه!

چواره م: بړوا به هه دهر:

بړوادار دلنیایه که هه موو کاروباره کانی که ردون به پی ی (اراده ی) په روه ردگار داریژراوه، نه و شتانه ی دینه بازنه ی ژیانی مروقه وه له خوئی و ناخوئی هه مووی لای خوی که وره وه دیاری کراوه، نه که ر شتیټک به شی مروقیټک

بیت خوشی بیت یان ناخووشی هیچ ریگریک نیه نه هیلنیت پی پی بکات، یان هر شتیگ به شی مروفینک نه بیت هیچ هؤکاریک نیه پی پی بگه یه نیت...!
خوای گه وره به پیغه مبه ر ده فهرمویت: (قل لن یصینا الا ما کتب الله لنا، هو مولنا و علی الله فلیتوکل المؤمنون) (التوبة/ ۵۱).

واته: بلی هیچ شتیگمان تووش نابیت مه گه ر نه وهی که خوا نوسییویه تی له سه رمان، خوا یارمه تی ده رمانه و ده بی تنها پشت به و به ستین.
نیماندار کاتی دلنیا یه بزق و پوزی بۆ هه موو گیانله به رینک دیاری کراوه، کاتی مه رگی هه مووشیان دیاری کراوه، ناتوانیت بزق که م و زور بکات... ته مه ن کورت و دریز بکات، نیتر ده بیته خاوه نی وره و هیزیک می معنه وی نه وتو که جگه له خوا له که سی تر نه ترسیت.

بۆ نمونه: کاتی باوه رداران مال و منال و خیزانیان به جی ده هیشت و ده چوون بۆ غه زا، دوو پوه کان ده چوونه سه ر رینگیان و پی یان ده گوتن، فلانه که س! باشه نیه نه گه ر کوژران کی مناله کانتان به خیتو ده کات؟!
نه وانیش ده یانگوت: نیه له سه رمانه گو ترایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بکه یین خوای گه وره خوی به خیتویان ده کات و به لینه کانی راسته، نینجا ده چوونه لای خیزانه کانیان و ده یانترسلندن، پی یان ده گوتن: نه گه ر پیاوه کانتان بچیت بۆ جهنگ نه ی کی بژیویتان بۆ په یدا ده کات؟!
نه وانیش ده یانگوت:

نیه له سه رمانه گو ترایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بکه یین خوای گه وره خوی به خیتویان ده کات و به لینه کانی راسته، نینجا ده چوونه لای خیزانه کانیان و ده یانترساندن، پی یان ده گوتن، نه گه ر پیاوه کانتان بچیت بۆ جهنگ نه ی کی بژیویتان بۆ په یدا ده کات!؟

+ نیه پیاوه کانی خومان به نان خور ناسیوه، نه ک به پوزی دهر، نان خوره کان دهر و پوزی دهر (الله) ده مینیتته وه...!
بروایون به (قه دهر) چاره سه ری هه زاران کیشه و گومان و دهر دی دهر و نی ده کات.

پینجه م: بروایون به برایه تی

باوه ردار خوی به تاکینک نه زانی له خیزانینکدا که نه ندامانی نه و خیزانه له سه ر برایه تی و نیمان کوبونه ته وه، بروادار به چاوی خوشک و برا ده پروانیتته تاکه کانی کومه له که ی نه وانیش به هه مان چاوه وه بۆی دهر و ان، موسلمان نه گه ر

براکه ی دیار بوو یارمه تی دعات، نه گهر دیار نه بوو هه والی ده پرسیت، پاریزگاری مال و منالی نه کهن، که کهوت دهستی نه گرن، که لاواز بوو پشتی ده گرن و بوی ده بن به هیز، به کۆمه ل ده ژین.

ده گیزنه وه: سوپایه کی موسلمانان خه ریکی غه زاگردن بوون، له نیتوان نه وان و دوژمنه کانیا ندا ده ریاکه که هه بوو، له نا کاو هه موو موسلمانه کان خویان کرد به ناو ده ریاکه دا، کافره کان زور ترسان، پاش توژیک هه موویان گه پانه وه شوینی خویان، بی برواکان گه پان تا هوی نه و کاره بزنان، بویان ده رکهوت که یه کیک له برواداره کان قاپه که ی که وتوه ته ده ریاکه وه، نیتر به هه موویان بوی گه پان هه تاکو دۆزیا نه وه، بی برواکان وره یان نه ما، گوتیان:

- نه مه بو قاپی یه کیکیان هه موویان خویان فری دایه ده ریاکه وه، ناخو نه گهر که سیکیان لی بکوژین، چی بکه ن؟!

نیتر نه م هه لوسته بووه هوی نه وه ی که سوپای بی برواکان متمانه یان به خویان نه میتنی و بشکین و خویان بدن به دهسته وه...!

مه به ست له ئیمان

ئیمان بوو کارو ناوه پۆکه، ئیمان هه ره نه وه نیه به زمان دانسی پیا بنییت که برواداریت، چونکه زور له دوو پوووه کان به زمان بروایان ده هیتنا به لام له دلایانه وه نه بوو (ومن الناس من يقول آمنا بالله و بالیوم الآخر وما هم بمؤمنین) (البقرة/ ۸).
واته: هه ندی که س ده لئین بروامان به خواو پۆژی دوا یی هه یه، به لام ته نها به زیانه، ئیمان نه وه ش نیه که که سیک ته نها وه کو خویه ک دروشمه تایینی یه کان به جی بهیننی و هیچی تر...!

دووږووه‌کان به ږووکار خوږيان به خواپه‌رست و چاکه‌کار نيشان ددها، به لام
دلښان به تال بوو له خيرو چاکه و دلسوزی بو خوا، ئيمان ته‌ها ناسينیکی
دهروونیش نيه، زور کهس هه‌بووه که خوايان ناسيوه به لام ږووايان پي نه‌هيناوه
يان خواناس بوون به لام خواپه‌رست نه‌بوون. (ووجدوا بها و استيقنتها انفسهم ظلماً
و علواً) (النمل/۱۴).

واته: نکولی يان ده‌کرد له و راستی يه و يه‌قینيشيان پي هه‌بوو، نه و نکولی
کردنه يان له ږووی نار‌ه‌زایی و خوبه‌زل زانينيانه‌وه بوو.

ئيمانی راسته‌قینه نه‌وه يه که خواي گه‌وره له باره‌يه‌وه ده‌فه‌رمويت: (اغما
المؤمنون الذين آمنوا بالله و رسوله ثم لم يرتابوا و جاهدوا بأموالهم و أنفسهم في سبيل الله
أولئك هم الصادقون) (الحجرات/۱۵).

واته: باوه‌ږداران نه‌وانه‌ن باوه‌ږريان به خواو پيغه‌مبه‌ره‌کانی هيناوه و ئيتر
دووږوليان نه‌ماوه و تي ده‌کوشن له ږيگه‌ی خوادا، به راستی نه‌وانه راست و
راستگورن).

باوه‌ږ به خواو ږووی دوايي

ږووا به خواو ږووی دوايي دلی باوه‌ږدار زيندوو و ږووناک ده‌کاته‌وه، خاوه‌ن
ئيمان دلنیايه که خواي له‌گه‌ل دايه له هه‌موو کات و شويتیکدا، له مال و له
دهر، له ناوه‌دانی و چوله‌وانيدا، ناشکراو په‌نهان لای خوا ږوون و دياره. (واسروا
قولکم أو اجهروا به إنه عليم بذات الصدور) (الملك/۱۳).

واته: قسه‌يه‌ک به ده‌نگی نزم يان به‌رز بيکه‌ن يان به دل‌تاندا بيت، خواي
گه‌وره لی‌ی ناگاداره... نه و رازو نه‌يني يه‌کانی دل‌تان ده‌زانیت...!

خاوه‌ن ږووا دلنیايه که ږووی پرسينه‌وه هه‌يه له هه‌موو گفتارو
کرداریکی به چاک و خراپه‌وه. چونکه خواي گه‌وره هه‌موویانی بو تو‌مار
ده‌کات... باوه‌ږدار دلنیايه که نه و تو‌مار کردنه پشت گوڼ ناخريت... له و
ږوژده‌دا خواي گه‌وره به پي‌ی نه و (سجلانه) مامه‌له له‌گه‌ل به‌نده‌کانی دا ده‌کات.
خاوه‌ن ئيمان له سهر نه‌م راستيانه به‌رده‌وامه و شه‌ووږوژ به و پي‌يه
ده‌کاته‌وه، خوا به چاوډيري خوی نه‌زانی، بير له ئايينده‌ی خوی ده‌کاته‌وه،
سته‌م ناکات، ده‌ست پاک و زمان پاکه، مافه‌کانی سهرشانی ده‌داته‌وه، داگیرکه‌ر

نبيہ، شمیر کارنگ تاکات سہین لری پشیمان بیتوہ، بہ نھنی کارنگ تاکات کہ نہگر بہ تاشکرا بیگات شرمزار بیت۔

- (محمدی کوپی نرمی) (خوای لن رازی بیت) فرمویہنی:
- یا چاودپورہ کہت کہسنگ بیت کہ ہرگز توی لن ون نابیت۔
- یا سوپاست بو کہسنگ بیت کہ نیمتہ گنیت بو مارمیریت۔
- یا گوپراہ لبت بو کہسنگ بیت کہ ہمیشہ پیوستیت پی ہیہ۔
- یا گوپراہ لبت بو کہسنگ بیت کہ نہ زور دوسہ آتی دمرناچیت۔

کارنگہ رو شونہ واری باوہر لہ کاتی

فہ رمانہ واییدا

باوہر وامان لن دکات ہموو شیوازیکی پشیمان ہونکارنگی حلال بگرنہ بہر بو ہیمانہ سہر کاری حوکم و دوسہ آتی نیسلام و پاشانیش ہموو ہول و نطفہ لایہک بدہین بو ہردہوامی نہو حوکمہ نا ہمیشہ دانوہرانہ کار بگات و لہ چوارچنویہی راویژ دہرنہ چیت و کہس نہرکہ کانی سہر شانی فراموش نہکات و مافی ہیچ گیاندارو ہن گیانیکیش نہفہونی، چ جای مؤلف۔

بہ دریزابی میزوی نیسلام چہندین دانوہرو سہر کردہو پشیمان ہوا ہن گہبشنوون و دانوہرانہ کارویاری ولاتیان بہر پورہ ہردوہ، نمونہ بہ کیش لہوانہ پشیمان ہوا (عمری کوپی خطاب)۔ خوای لن رازی بیت:

جاریگیان (عمر) خوای لن رازی بیت کچنگی منالی بینی کہ لہ برساندہ لارہ لاری بو، فرموی نہمہ کچی کنہ بہ؟!

عبداللہ ی کوپی گونی: بابہ گیان! نہوہ کچی منہ..!

(عمر) ؟ خوای لن رازی بیت فرموی: بوجی وا نہکات؟!

(عبداللہ) خوای لن رازی بیت گونی: بابہ گیان! نہوہی لہ زور دہستی تو

دابہ لبت گرتویینہ تہوہ، تا توشی نہو حالہ بوین کہ دہمانبینی!

(عمر) خوای لن رازی بیت فرموی:

[عبداللہ!.. لہ نیوان من و نیوہ دا قورتان ہہیہ، بہ خوا جگہ لہوہی کہ خوا

بوی دیاری کردون ہیچی ترتان نادہمن، تاپا دہتانوہی شتیکتان پن بیہ خشم کہ

مافی نیوہ نیہو منیش بیمہ خیانہ تکار؟!]

(عبدالله) خواى لى رازى بيت گوتى: نه خير... بابه گيان!
نهو بروا به هيزه وای لى کرد بوو که جیساوازی نه کات له نډوان کورده زاکانى
خوی و خه لکی تردا... بروای به وه هه به که په روه رديگار ناگای له هه موو شتيکه.
له سالی (الرماده) گرانبه کی گوره داکهوت، خه لکی زور برسی بوون، نه نه
(نان و زهیت) دهست دهکوت بو خه لکی هه زار، له و ساله دا (عمر) خواى لى
رازی بيت ته نه نان و زهیتى ده خوارد!

هاوه لیکى پیغه مبر (صلی الله علیه و سام) کاتى بینى له نه نجامى خواردنى
زهیت پیستى رهش داگیرساوه پى ی گوت: به ته واوه تى په نگت رهش
هه لگیرساوه... فه وتاویت...!! بوجى شتى تر ناخویت؟!
فهرمووی: [خرابترین فرمانده وایى به نه گهر من تیر بم و خه لکیش برسی
[بيت]

له سه رده مى شه پى شپرو تیرو نیزه دا جوړه کراسینکی زیوین هه بوو پو
پاراستنى سینگ و به رۆکی جهنگاوه ران، پيشه وا (علی کورې ابی طالب) خواى
لى رازى بيت په کینک له و کراسانه ی هه بوو، پوژتکیان کراسه که ی لى ون بیوو،
جوله که په ک که ده پزانی کراسی (علی) په هلی گرتبووه وه بو خوی.
(علی) خواى لى رازى بيت کراسه که ی به دهستی جوله که که وه ناسیه وه و
پى ی گوت: نه م کراسه هی منه! جوله که که نه پدایه وه و داواى کرد مه سه له ی
نه م کراسه ی (علی) خواى لى رازى بيت بگاته لای قاضی شهرعی که موسلمان
بوو.

مه سه له که گه په نرایه لای قاپی و هه ردولایان ناماده ی دادگا بوون.
(علی) خواى لى رازى بيت به قازى گوت:

- نه م کراسه هی منه، منیش نه فروشتومه و نه به خشیمه.

قازى پوی کرده جوله که که و گوتى:

- نه ی تو چی ده لى ی ده ریاره ی نه و قسه په ی (امیر المؤمنین)؟
جوله که که گوتى:

- کراسه که کراسی منه، به لام (امیر المؤمنین) پیش برو تا کات!

- قازى پوی کرده وه به لای (علی) داو پى ی گوت:

- نه ی نه میری موسلمانان شایه تیت هه په که نه و کراسه هی تو په ؟!

(علی) فهرمووی: تافه رین قازى پینکات! نه خير شایه تم نیه!

شیر قازى کراسه که ی دا به جوله که که!

جوله که که ش کراسه که ی وهرگرت و چند ههنگاوئیک پویشت و گه رایه وه
دواوه و گوتی:

- من شاهیدی ددهم که ئەم حوکمه حوکمی پیغه مبه رانه، میری موسلمانان
خوی قازیه که ی داناوه، به لام ناتوانیت لابات. به راستی ئەمه حوکمیکی
دادوه رانه یه... من شایه تی ددهم که دادوه رن وه شایه تیش ددهم که خوا
تاک و ته نهاییه و محمد پیغه مبه ری خواجه. [أشهد أن لا إله إلا الله و أشهد أن محمد
رسول الله]، ئیتر موسلمان بوو.

ههروه ها به (عهلی) گوت:

- منیش دلنیام که ئەم کراسه هی تویه و فه رموو مائی خۆت بو خۆت.

(عهلی) خوی لی رازی بیت فه رموی:

- له مژده ی موسلمان بوونتدا ئەوا وهک خه لاتیک به خشیم به تو، پیرۆزت

بیت.

خۆ قازی دلنیا بوو که کراسی (عهلی) یه وه هرگیز میری موسلمانان درۆ
ناکات... به لام له ئاستی یاسای خوی دا گاورو جوله که و میری موسلمانان و
پاشاو گه دا یه کسانن.

(مالک) ی کوری (دینار) ده لیت: خه لکی به من ده لین (زاهد) ه، به لام
(زاهد) عمری کوری عبدالعزیزه، که میری ولات بوو، هه موو شتیک له بهر دهستی
خوی دا بوو که چی ته نها یه ک کراسی هه بوو، ئەگه ر بيشوردایه ئەبوایه له ماله وه
چاوه پروان بوایه تا وشک ده بوه وه.

پوژتیکیان (عمری کوری عبدالعزیز) زۆر هه زی له تری بوو، داوای کرد له
خیزانه که ی تا دره میکی به قه رز بداتی، خیزانه که ی پی ی نه بوو. پی ی گوت: تو
میری هه موانی که چی خاوه نی دره میک نیت! (عمر) یش خوی لی رازی بیت
فه رموی:

- ئەمه یان ئاسانتره تا زنجیر کردنم له ناو ئاگرې دۆزه خدا.

عمری کوری عبدالعزیز گه رچی ماوه ی خه لافه تی که م بوو، به لام توانی
هه رچی مافه زهوت کراوه کانی سه رده می خه لیفه ئەمه ویه کان هه بوو
بیگه رینیتته وه بو خاوه نه کانیان.

چادریکی هه بوو، هه موو پوژئی بانگی ده کرد:

- قه رزاره کان له کوین با بین قه رزه کانیان بو بده ینه وه...؟!؟

- کوا منالانی بی باوک با بین له سه ر حیسابی (بیت المال) به ختویان

بکه ین...؟

-کوا هه ژاره کان... با بێن مال و سامانیان پێ ببه خشین؟!
 ته نانه ت له سه ر حیسابی (بیت المال) ژیانی هاوسه ری بو سه رجه م کوپان و
 کچانی پینگه یشتوو دابین کرد!
 به لێ کار گه یشته نه و راده یه .. هه ژار نه ما، که س نه ما زه کات وه ر بگریت،
 فه رمان به ره کانی خه زینه گو تیان:
 -ئه ی میری موسلمانان زه کاتینکی زۆر له خه زینه ی (بیت المال) دایه و که س
 وه ری ناگریت چی لێ بکه ین؟!
 نه ویش فه رموی: له ژیانی هاوسه ری دا خه رچی بکه ن بو کوپان و کچانی
 پینگه یشتوو. پاشان هه والیان پێ گه یاند که نه وه ش ته واو بوو، هیشتا پاره یه کی
 زۆر ماوه چی لێ بکه ین؟
 فه رموی: خه رچی بکه ن له دروست کردنی پردو خه سته خانه و مزگه وت و
 رینگه و بان و قوتابخانه ...!

برواو چاره سه رکردنی ده رده کانی کۆمه ل

بێگومان دروست کردنی قوتابخانه و پردو رینگه و بان تا راده یه ک ناسانه، به لام
 دروست کردنی مرۆف زه حمه ت و گرانه، مرۆف ده سه لاتی به سه ر ئاره زوو ه کانی
 دا زال بکات، نه رکێ خۆی به جێ بێنی، مافه کانی بدات، هه ق بناسی و بروای پێ
 بکات و به رگری لێ بکات، چاکه بزانی و بو خه لکیش وه کو بو خۆی پێ خوش
 بێت، فه رمان به چاکه بکات و به ری خراپه بگریت، قوربانی بدات به سه رو گیان
 له پیناو سه رکه وتنی هه قدا.

ئه مانه و چه نده ها خه سله تی تری چاک و به رز. بێگومان پینگه یانندی مرۆفی
 ئاواهی زه حمه ت و سه خته، به لام ته نها بروا به خوا مرۆفی به و چه شنه دروست
 ده کات.

له وانه یه تۆ خۆت که سینک بناسی له سه رده می بێ باوه ری و باوه رداریشی دا
 کاتیک به راوردی ئیستای نه و که سه له گه ل رابردوو دا ده که پت وه کو دوو که سی
 زۆر جیاواز دینه به رچاوت.

سه رنج بده له چیرۆکی جادوگه ره کانی (فرعون) که خوای گه وره
 ده فه رمویت:

(فالقی موسی عصاه.... ان کنا اول المؤمنین) (الشعراء)

ته ماشا بکه... به چ گۆرانیکسی سهرتاسه ری گۆران، پیش باوه ز هیتانیان
نامانچ و مه به ستیان ده سته و تنی مال و سامان بوو، نه ویش به ستر بوو به
(فرعون) هوه، بویه پییان ده گوت: (انن لنا لأجرا) واتا: ئایا ئیمه پاداشتمان
ده ست ده که ویت؟! کریمان ده دهنی نه که ره سه ربکه وین به سه رشوئیکه و توانی
(موسی) دا...؟! ئینجا به ناوی (فرعون) هوه ده ستیان پی ده کردو ده یانگوت:
(بغزة فرعون إنا لنحن الغالبون)

واته: به عزه تی (فرعون) ئیمه سه رکه و توو ده بین!

ته مانه بر وای پیش موسلمان بوونیان بوو.

به لام کاتی باوه پریان هیتا گۆران... ته نانه ت (فرعون) هه ره شه ی لی کردن
به لام نه وان له وه لامی (فرعون) دا گوتیان:
[لن نؤثرک علی ما جاءنا من البینات]

پیش باوه ره هیتانیان مه به ستیان دنیا بوو، به لام ئیستا ده لیتن، ئیمه بر ومان
به خوا هه یه و داوای لی خوش بوونی لی ده که یین [لیغفر لنا خطایانا] جاران
سوئندیان به (عزّة) ی فرعون ده خوارد به لام ئیستا ده لیتن: [والذی فطرنا] واته
سوئند به وه ی دروستی کردوین.

ئاراسته ی بیرو بوچوونیان گۆرا... قسه یان گۆرا... ره وشتیان گۆرا...

پیشه وا (مسلم) خوی لی رازی بیت چیرۆکیکی کورت ده گیتیه ته وه ده لیتت:
پیاویک بوو به میوانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) مه ریکیان بو دۆشی و
شیره که ی خوارد، تیر نه بوو، مه ریککی تریان بو دۆشی، شیره که ی خوارد، دیسان
مه ری سینه میان دۆشی... به م جوړه تا حه وت مه ریان بو دۆشی ئینجا تیری
خوارد، له نه نجامی هاوژیان بونی شه ویک له گه ل پیغه مبه ردا (صلی الله علیه و
سلم) موسلمان بوو، به یانی ته نها به شیر ی یه ک مه ر تیری خوارد، پیغه مبه ر
(صلی الله علیه و سلم) لیره دا فره موی:

[موسلمان به یه ک ریخۆله و یه ک گه ده ده خوات، به لام بی بر وای به حه وت
ریخۆله و حه وت گه ده ده خوات]

ته نها له ماوه ی شه رو پوژیکدا شیوازو بری خواردنه که یشی گۆرا، چ جای
باوه رو ئاکارو بوچوونیشی، ئیتر هه لپه کردنی بو خواردن بوو به هه ولدان بو
گه یشتن به به ختیاری و کامه رانی.

باوهر سه رچاوهی به خته وهرییه

مرۆف ناگات به بهخته وهری و کامه رانی تا ئه و مرۆفه دل ئارام و ئاسوده نه بیته، مرۆفیش ناتوانی ئاسوده بیته تا باوهر له دلیدا جی گیر نه بیته و له دله پراوکی ی رزگاری نه بیته، ههر بویه ئه وانه ی توشی ترس و دله پراوکی یی ده بن زوربه یان بی باوهرن یان باوهر لاوازن، چونکه مرۆفی باوهر دانه مه زراو نازانیت بوچی به دی هینراوه و ئامانجی ژیا نی چی یه؟!

دل ئارامی و ئاسووده یی یه کیکه له به ره مه کانی ئیمان، ئاسووده یی شنه بایه که بو سهر دلی باوهر داران، ده رگایه که خوا ده ی کاته وه به پویانداو که میک له بونی به هه شت به سه ریاندا دیت و هه ندیکی که م له نیعمه ته کانی خوای گه وره به دی ده که ن له به هه شتدا.

هه ندی که س وا هه ست ده که ن به خته وهری په یوه ندی ته واوی هه یه به ده وله مه ندی یه وه چونکه به بوچوونی ئه وانه دابین کردنی پیوستی یه کانی ژیا ن مانای به خته وهری ده گه یه نیت و ئه و دابین کردنه ش به پول و پاره ده سه ته به ر ده کریت هه لبه ت ئه و جو ره که سانه بیریان نه چووه به لای لایه نی ده روونی و پوچی مرۆفدا.

به لام کاتی ده گه نه ئه و سامان و ماله هه ست به بیزاری ده که ن و دلنیا ده بن له وهی که پاره داری هه موو شتی نیه و ئاسووده یی و قه ناعه ت و باوهر داری ده توانیت به خته وهری بو مرۆف دابین بکات، خو ئه گه ر له پال ئه وانه شدا ساماندارو ده وله مه ندیش بی ئه و زور باشه.

گۆقاری رۆزل یوسفه باسیکی به ناو نیشانی (دانیشتوانی

به هه شت به خته وه ر نین) بلاو کردوه ته وه، که تیای دا ده لیت:

گۆقاره که مه به ستی له دانیشتوانی (سوید) ه، [که ژیا نی ئابوریان وه کو خه یال وایه چونکه ئه وه ی بی ری لی نه که نه وه هه ژاری یه، بی کاریان نیه، می ری (ضمان) ی هه موو شتیکی بو کردن و له هه ر کاتی کدا پیوستی یان به پاره هه بی ده وله ت مشوریان ده خوات. ده سه تکه وتی جارانی هه ر هاوولاتیه کی سویدی له مانگی کدا (۴۳) جو نه یی میسری یه. هه موو هاوولاتیه ک موچه خو ره، له کاتی نه خو شی دا کو مه ک وه رده گریت، پاره ی خانووی پی ده دریت، ته نانه ت بو هه ر منالیکی ته مه ن (۱۶) سال به رانه ر (۴۰) جو نویی میسری پی ده دریت خویندن و خه رجیا تی خویندن به خو رایی یه] به م پی یه ئه بوایه هیچ دلته نگی و

ناخۆشى به كيان نه بوایه، كه چى نرس و دلّه اوکې و شکات کارى هه راسان و بيزارى کردون، زوربه يان هه ولّ ددهن رابکهن له م ژيانه، ته نانهت سه ده ها كه س په نا ده به نه بهر خو کوشتن...!! نوسه رى باسه كه هوى ئه م باره ناله باره ده گه پرينيته وه بو يه ك شت ئه ویش نه بوونى ئيمان له دلى هاوولاتيه كاندا.

وهك بونى مالّ نابيته هوى سه ره كى داين كردنى به خته وه رى زوربه ي كات به پيچه وانه يشه وه سه روه ت و سامانه كه ده بيته مايه ي دلته نگى و نارپه حه تى و ئاژاوه. به چاوى خو مان ده بينين ئه و كه سانه ي ته نها مالّ و سامانيان مه به سته به خته وه ر نين و هه ميشه په ريشانن چونكه به كه م پازى نابن و نايشگهن به و سامانه ي ده يانه ويّت، كه واته به خته وه رى له مالدا نيه.

تو بلى ي به خته وه رى له منالّ دا نه بيت؟!

منالّ گولى ژيانه، زينه تى دنيايه، به لام هه ندى منالّ ده بنه مايه ي شه پرو نه گبه تى بو دايك و باوكيان و كه س و كاربان. ئه و منالانه پاداشتى دايك و باوكيان به خراب ده دهنه وه، ئازاريان ده دن.

شاعيريك له هونراوه يه كدا كه ئه مه مانا كه يه تى ده لى ت:

به خته وه رى به هوى زورى مالّ و منالّه وه نيه، هه روه ها به هوى كارى كه وره و پله وپايه ي به رزه وه نيه، ده سه لاتداره كانيش له هه موو كه س زياتر له ترس و دلّه راوكيدا ده ژين.

به خته وه رى مه عنه وى يه، به چاو نابينرى، دامه زراندى دلّه، خه وانه وه ي ويژدانه، حاله تى كى ده رونى يه، له ناخى مروّف دايه نه ك پواله ت. ئه گيرنه وه پياويك و هاوسه ره كه ي هه رايان ده بيت، پياوه كه به تورپه يى يه وه به هاوسه ره كه ي گوت: له مه ولا ناهيلم به خته وه ر بيت!!

هاوسه ره كه ي گوتى: ناتوانيت!

پياوه كه گوتى: چوّن؟!

هاوسه ره كه ي گوتى: ئه گه ر به خته وه رى موچه بوايه ئه تبرى، ئه گه ر خشل و مال بوايه ده ستت به سه ردا ئه گرت، به لام به خته وه رى شتىكى تره نه هى منه و نه هى تو يه.

پياوه كه تورپه بوو گوتى: ئه وه چى يه؟!

هاوسه ره كه ي گوتى: من به خته وه رى يه كه م له باوه رپم دايه، باوه رپم له دلم دايه، دلّيش جگه له خوا كه س ده سه لاتی به سه ردا نيه.

به لى، ئه وه يه به خته وه رى راسته قينه، مروّف خاوه نى نيه، تاكو لى ي بيه خشى و لى ي كه م و زياد بكات، ئه گه ر خوا بيه خشى به كه سى كه سى تر

ناتوانی لئی بسه نیتته وه . به لام ده بی نه و شمان له یاد نه چیت که پیوسته له
سهر موسلمان کاسبی و کاری حه لال بکات بو ده سته و تنی مال و سامان،
پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) ده فهرمویت:

(له ناسوده بی یه کانی ناده میزاد هاوسه ری چاک و خانوی باش و ولاخی
باشه) (°) مه به ست ته نها ولاخ نیه به لکو هر شتی بو گواستنه وه به کار بهیتری
چونکه له دهقی عه ره بی یه که دا به (مرکب) هاتووه .

چه سپاوی و دامه زراوی باوه پردار

باوه پردار نارام و خوگری زیاتره له بی باوه ر، دهرونی رازی یه به وهی که
دوچاری ده بیت له بهر نه وه خوئه گه ر ده بیت تا رزگاری ده بی، چونکه دلنیا یه که
ته مهنی دنیا کورته له چاو ته مهنی دوا پوژدا... دلنیا یه که پیغه مبه ران (علیهم
السلام) له هه موو که سینک زیاتر دوچاری ته نگانه و نارپه حه تی بوون، جا
له بهر نه وهی بروادار خوئی له پیغه مبه ران (علیهم السلام) به زیاتر نازانیت
ناماده یه بو خوگری له به رانه ر نه و نارپه حه تیانه ی دیته ری ی.

(ابن القیم) (خوای لئی رازی بیت) سه باره ت به گه یاندنی په یام بو گروئی
ناده میزاد له لایه ن پیغه مبه رانه وه ده فهرمویت:

[نه م ریگه یه ناده می تیا ماندوو بوو، نوح تیایدا هاته گریان و هاوار، ابراهیم
له پیناوی دا خرایه ناگره وه، اسماعیل به و تاقی کردنه وه گه وره یه تاقی کرایه وه،
زکریا به مشاردا هیتر، یه حیا سه ربرا... هند.]

خاوه ن بره کاتی دوچاری نارپه حه تی هک ده بیت، سوپاسی خوا ده کات که به
کۆسپینکی گه وره تر تاقی نه کردوه ته وه، چونکه هر نارپه حه تی یه ک به سه ر
مروف بیت له وه گه وره تریش له لای خوا هه یه، کاتی باوه پردار ته ماشای نه و
به لایه ده کات که تووشی بووه، نه وه شیان ده خاته به رچاوی خوئی که تووشی
نه بوه، هه روه کو چون ته ماشای نه و نیعمه ته ده کات که له دهستی ده رچوه،
ئاوه هایش ته ماشای نه وانه ده کات که له دهستی دایه و دور نیه له نایینده دا
له دهستی بچیت.

° - رواه احمد باسناد صحیح من حدیث سعد بن ابی وقاص

با نمونه یه کی پیشینه کانمان بهینینه وه له سه ر خوگری (عروه ی کورپی زوبیر) خوی لی رازی بیت یه کیکه له زانا شوین که وتوه کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) ئەم زانایه قاچی تووشی نه خووشی خوره (الاکلة) هات، حه کیمه کان برپاریان دا قاچی بپرینه وه، پی یان گوت: شتی بخو که بی هوش بیت تا نازارت نه گات، گوتی: برپوا ناکه م که سی برپوای به میز بی خوی بی هوش بکات له یادی خوادا. وهرن قاچم بپرینه وه...!

به بی بهنج قاچیان برپه وه، به بی ئەوه ی که س له ناماده بووان گوئی له ئاخ و ئۆفی بی، یان هاوارو نارەزایی دهرپریت...!

خوی گه وره ویستی زیاتر تاقی بکاته وه، بویه هه ر ئەو شه وه ی که قاچیان برپیوو وه کورپکی له سه ربان که وته خواره وه و مرد...!!

خه لکی چوونه خزمه تی بو پرسه و سه ره خووشی لی کردنی، ته ویش فهرمو ی:

- سوپاس بو خوی گه وره که حه وت کورپ پی به خشیم و یه کیانت برده وه و شه شت بو هیشتمه وه، چوار په لت پی داوم یه کیانت برده وه و سی دانم هیشتا بو ماوه ته وه...!

پوونی مه به ست و ریگه له لای باوه‌پدارانه

بئی بپوا مه‌روه‌ک باوه‌پری نیه، ئامانج و مه‌به‌ستیشی نیه، مه‌رجاره‌ی به لایه‌کدا ده‌پوات و پوو له شتی‌ک ده‌کات، نازانی کئی له خوئی پازی بکات؟! مه‌ندی جار به گویره‌ی ئاره‌زوه‌کانی خوئی ته‌جولیتته‌وه، مه‌ندی جار ده‌یه‌ویت ته‌و کومه‌له‌ه‌له‌که پازی بکات که له ناویاندا ده‌ژی و په‌یوه‌ندی پیتیانه‌وه مه‌یه،...!! بینگومان که سیش ناتوانی و له خوئی بکات مه‌موو که سیک لی‌ی پازی بیت، چونکه ته‌گر چاک له خوئی پازی بکات... خراب لی‌ی نارپازی‌یه و به پیچوانه‌یشه‌وه.

به‌لام مرؤفی باوه‌پداریه‌ک ئامانجی سه‌ره‌کی مه‌یه که ته‌ویش (په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار) ه له مه‌موو کات و شوینیکدا. ئیتر خه‌لکی لی‌ی پازی بن یان نارپازی گرنگ نیه...!!

باوه‌پداریه‌ک خه‌می مه‌یه ته‌ویش رویشتنه به ریگه‌یه‌کدا که بیگه‌یه‌نیت به په‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار.

له كۆتاييدا

له خوای گهوره ده پارتيينهوه كه نيمهش لهو كهسان بين كه پهروهردگارمان ليمان
رازيه كارمان پر خيرو بهره كه ته ... ههول و تيكوشانمان وهرگيراوه دل نارام و
ناسوده ي دنياو به ختهوهري ههتا سهري قيامهتین.
خوای گهوره خيرو خوشی بينيته ريگهتان و باوهرو نيمانه كه مان دامه زراوتر.
بكات.

كوردستانمان تاوه دان تر بكاتمهوه .. گهله كه مان هوشيارتر بكاتمهوه.
چاوه پروانی دوعای خيترتانیين.

سبحان ربك رب العزة عما يصفون و سلام على المرسلين
و الحمد لله رب العالمين.

ناوه روک

لابهه	بابهت
5 شوینهوارو بهرهمهگانی باوه
6 پهیههندی پوهشت بهبیروباوهپهوه
6 لهبهرهمهگانی نیمان
11 عهربهکان پیش نیسلام و دواى نیسلام بونیان
18 خوښهویستی و گوی پرایه تی موسلمانان بو پیغه مبهه
24 نیماندار سهرومائی بهخوا دهفروشیته
24 بهرهمه نیمان له دهرونی ناهرتان دا
30 سهرچاوهگانی هیز بو باوهپردارهگان
33 مبههسیت له نیمان
34 باوه بههواو پوژی دواى
35 کاریکهرو شوینهواری باوه لهگاتی فهزمان پهواى دا
38 بپروا چاره سهرکردنی دهردهگانی کومه
40 باوه سهرچاوهی بهخته وهری به
42 چهسپاوى و دامه زراوى باوه پردار
45 پوونى مبههست و ریکه له لای باوه پردارانه

کورتە بە کە ژبانی

خوالبیخۆشبوو

مامۆستا سەید نجم الدین طە

* لە رۆژی ۲۸/۴/۱۹۳۰ ز بەرامبەر بە ۲۲ی شوالی ۱۴۲۸ ک لە بنەمالەیدەکی ناین پەرورەرو ناودار لەدایک بوو.

* لە تەمەنی (۵) سالیدا خراوەتە بەر خویندن، سەرەتا قورئانی پیرۆزی لای جەنابی مامۆستا (شیخ طە) ی باوکی خویندو، ئینجا بە مەبەستی خویندن زۆریک لە شارو گوندەکانی کوردستانی عێراق و ئێران گەراوه، لەوانە (دیی میرزا رۆستەم، هویە، پایگەلان، کانی سانان، چۆر، کانی میران، زەرگەتە، ئەویهنگ، نێزک، مەریوان، سنە، ... لە کوردستانی ئێران.. وە بیارە، عەنەب، زەلم، قەلادزی، خورمال، هەلەبجە، سلیمانی، خانەقین، کەرکوک، ...)

* لە خزمەتی زۆریک لە مامۆستا ناودارەکاندا خویندووەتی لەوانە: (مامۆستا مەلا عبدالرحمنی چۆری، مامۆستا مەلا حەیدەری ئەویهنگ، مامۆستا سەید عینایەتی هویەیی، مامۆستا مەلا مستەفای زەلمی، مامۆستا سەید عارفی خورمال، مامۆستا مەلا نەسەدی پایگەلان، مامۆستا مەلا نەحمەدی نەفتچی لە کەرکوک، مامۆستا سەید حەکیمی خانەقین و، زۆریکی تر...)، وە لە خزمەتی مامۆستا مەلا (محمد) ی گەرورە ئیجازەیی عیلمی وەرگرتووە.

* هەر لە رۆژگاری فەقیتیدا ئاشنایەتی پەیدا کردوو لە گەل بیری ئیسلامخوازی و رابوونی ئیسلامیداو، لە گەل زۆریک لە رۆشنبیرانی ئیسلامیی ئەو سەردەمەدا هاوڕێیەتی هەبوو لەوانە: مامۆستا نەحمەدی مفتی زاده، مامۆستا شیخ عەزیز پارەزانی، ...

* دواي تەواو کردنی خویندن، لە خزمەتی مامۆستا مەلا محەدی مامۆستا مەلا بەهادا دەچنە خزمەتی (شیخ عوسمان)، بۆ ئەوەی دیکە بۆ مامۆستا پەیدا بکەن تا بێتە ئیمام، ئینجا لە سالی ۱۹۵۵ دەبێتە ئیمام و مودەررەیس لە دیی تەپی سەفای حاجی حەیدەر تا ۱۹۶۰، وە لە ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۸ یش لە دیی تەپی سەفای حاجی مستەفا دەمینیتەو.

* لەو ماوەیەدا مەدرەسەکەیی هەمیشە بە شەیدایانی زانست ئاوەدان بوو، و، نزیکی (۱۰۰) قوتابی پێ گەیاندوو.

* لە شەستەکاندا لە گەل (۱۲) مەلای تر، سەفەری حەج دەکات، و، لە ریگەیی نەردەنەو دەچنە زیارەتی (بیت المقدس).

* لە ۱۹۷۸ دا لەسەر داوای خۆی دەگوێزێتەو بۆ مزگەوتی ئوسامە لە هەلەبجەیی شەهیدو، لەو مزگەوتەدا سەدان لاوی ناوچەکە لە مامۆستا بەهەرەمەند بوون و، وتارە بە هیزەکانی رۆژانی هەینی مامۆستا لەو مزگەوتەدا تەوژمیکی بەرچاوی دەدایە رابوونی ئیسلامیی.

* سالی ۱۹۸۶ خانە نشین کراو، بەلام لەسەر داوای خۆی سووربوونی لەسەر کاری بانگەواز دانراوەتەو.

* له کاره ساتی کیمیا بارانه کھی ۱۶/۳/۸۸ دا وه ک هه زاران که سی دی ناواری
نیران بووه..

* پاش گیرسانه وه له نیراندا ، له مزگهوتی (ناغا حبیب الله) ی شاری سنه بۆته
نیمام و مدرس و ، له هه موو لایه کی کوردستانی نیرانه وه شهیدایانی خویندن لیتی
خر ده بنه وه و ، هه ر له وی (۲۵) قوتابی له سه ر ده ستیدا نیجازه وه رده گرن.

* له ۱۹۹۲/۵/۲۵ دا هاتۆته وه بۆ عیراق و له مزگهوتی نوسامه دا دهستی
به ته دریس کردۆته وه و (۵۴) مامۆستای تر له خزمه تیدا نیجازه یان وه رگرتووه.

* له ۱۹۹۵ دا خویندنگه ی نوسامه ده بیته خویندنگه یه کی نمونه یی و مامۆستا
بووه ته به رپه وه به ری خویندنگه که.

* مامۆستا له له به رکردنا توانایه کی سه یری هه بووه .. نه مانه ی له به ر بووه : زیاتر له
۱۶ جزئی قورثانی پیروژ ، نزیکه ی ۲۰۰۰ فه رمووده ی پیغه مبه ر ، سه دان
شیعری به پیژی عه ره بی و کوردی و ، فارسی ، ههروه ها نه م ده قه زانستیانه شی
له به ر بووه :

کافیه تاسه ر (اضافه) ، سیوطی تاسه ر (اضافه) ، (فریده) و هه ندیک له
(شافیه) ، (عبدالله یزدی) و (تهذیب المنطق) و (گلنبوی اداب) و (مه تنی
عه قانده نه سه فی) و (تلخیص) و (مه تنی جمع الجوامع) - جه لده ی (۱) ، ...

* خوالیخۆشبوو هه موو ته مه نی له خزمه تی بانگه وازی خواوو کاری چاک سازیدا
به سه ر بر دووه و ، موصلحی کی کۆمه لایه تی گه وه بوو ، وه له بواران ه دا
چالاکانه به رده وام بوو تا له شه ی ۱۷/۱۸ ی نازاری ۱۹۹۷ به نه خۆشی به کی
کتوپر له سلیمانی وه فاتی کردو ، له مه راسیمه ی کی شکۆدارو که م نمونه دا
ته رمه که ی له گۆرستانی گولان له هه له به جه ی شه هید نه سپه رده ی خاک کرا .
خوالیخۆشبیته و به به هه شتی به رین شادی بکات.

من ثمرات الأيمان

تأليف: الشيخ نجم الدين طه
- رحمة الله عليه -

الطبعة الاولى

١٩٩٧م

١٤١٨هـ

له بلاو كراوه كاني كتيبخانهى رؤ شنيبر
سليمانى - بازارى راهرين

له چاپخانهى وهزارهتى پهروهرده چاپ كراوه